

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 51

Anul 51

Ediția în limba română

Comunicări și informări

23 februarie 2008

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2008/C 51/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 37, 9.2.2008	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2008/C 51/02	Intrarea în funcție a unui nou judecător al Curții	2
2008/C 51/03	Decizii adoptate de Curte în cadrul Reuniunii generale din 15 ianuarie 2008	2
2008/C 51/04	Liste privind stabilirea compunerii completelor de judecată	2
2008/C 51/05	Cauza C-532/03: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda („Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice — Articolele 43 CE și 49 CE — Servicii de transport de urgență cu ambulanța”)	3

RO

2008/C 51/06	Cauza C-418/04: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Articolul 4 și articolul 10 — Transpunere și aplicare — IBA 2000 — Valoare — Calitatea datelor — Criterii — Marjă de apreciere — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale, precum și a speciilor de faună și floră sălbatică — Articolul 6 — Transpunere și aplicare)	3
2008/C 51/07	Cauza C-64/05 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 — Regatul Suediei/IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gmbH, fostă Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Comunităților Europene (Recurs — Regulamentul nr. 1049/2001 — Acces public la documentele instituțiilor — Documente care emană de la un stat membru — Opoziția acestui stat membru la divulgarea acestor documente — Domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (5) din regulamentul menționat)	4
2008/C 51/08	Cauza C-77/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii Europene (Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 — Instituirea Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene — Validitate)	5
2008/C 51/09	Cauza C-101/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Regeringsrätten — Suedia) — Skatteverket/A (Libera circulație a capitalurilor — Restricție privind circulația capitalurilor între statele membre și țările terțe — Impozit pe veniturile din capital — Dividende percepute de o societate stabilită într-un stat membru al SEE — Scutire — Dividende percepute de o societate stabilită într-o țară terță — Scutire condiționată de existența unei convenții fiscale care prevede un schimb de informații — Eficacitatea controalelor fiscale)	6
2008/C 51/10	Cauza C-137/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 — Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii Europene (Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 — Pașapoarte și documente de călătorie emise de statele membre — Standarde pentru elementele de securitate și elementele biometrice — Validitate)	6
2008/C 51/11	Cauza C-194/05: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 75/442/CEE și Directiva 91/156/CEE — Noțiunea de deșeu — Pământ și pietriș provenite din excavare și destinate să fie reutilizate)	7
2008/C 51/12	Cauza C-195/05: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 75/442/CEE și Directiva 91/156/CEE — Noțiunea de deșeu — Rebuturi alimentare provenind din industria agroalimentară destinate producerii de hrană pentru animale — Reziiduri rezultate din preparate culinare destinate structurilor de primire de animale de companie)	7
2008/C 51/13	Cauza C-263/05: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 75/442/CEE și Directiva 91/156/CEE — Noțiunea de deșeu — Substanțe sau obiecte destinate unor operațiuni de eliminare sau de recuperare — Reziiduri de producție care pot fi reutilizate)	8
2008/C 51/14	Cauza C-291/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie/R. N. G. Eind (Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Dreptul de ședere al unui membru de familie resortisant al unui stat terț — Întoarcerea lucrătorului în statul membru al cărui resortisant este — Obligația statului membru de origine al lucrătorului de a acorda dreptul de ședere membrului de familie — Existența unei astfel de obligații în lipsa exercitării unei activități reale și efective de către acel lucrător)	8

2008/C 51/15	Cauza C-341/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbetsdomstolen — Suedia) — Laval un Partneri Ltd/Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet (Libertatea de a presta servicii — Directiva 96/71/CE — Detașarea lucrătorilor din domeniul construcțiilor — Legislație națională care stabilește condițiile de muncă și de încadrare în muncă privind aspectele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(g), cu excepția salariului minim — Convenție colectivă din domeniul construcțiilor ale cărei clauze stabilesc condiții mai favorabile sau privesc alte aspecte — Posibilitatea organizațiilor sindicale de a încerca să constrângă prin acțiuni colective întreprinderile stabilite în alte state membre să negocieze de la caz la caz pentru a stabili salariul care trebuie plătit lucrătorilor și să semneze convenția colectivă din domeniul construcțiilor)	9
2008/C 51/16	Cauzele conexe C-396/05, C-419/05 și C-450/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg — Germania) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)/Deutsche Rentenversicherung Bund (Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Anexele III și VI — Libera circulație a persoanelor — Articolele 18 CE, 39 CE și 42 CE — Prestații pentru limită de vârstă — Perioade de contribuție realizate în afara teritoriului Republicii Federale Germania — Caracter neexportabil)	10
2008/C 51/17	Cauza C-438/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (Civil Division) — Regatul Unit) — International Transport Workers' Federation, Finish Seamen's Union/Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti (Transporturi maritime — Dreptul de stabilire — Drepturi fundamentale — Obiectivele politicii sociale comunitare — Acțiune colectivă a unei organizații sindicale împotriva unei întreprinderi private — Convenție colectivă de natură a descuraja înregistrarea unei nave sub pavilionul unui alt stat membru)	11
2008/C 51/18	Cauza C-465/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de a presta servicii — Dreptul de stabilire — Profesia de agent de securitate — Servicii de securitate privată — Jurământ de credință față de Republica Italiană — Autorizare de către prefect — Sediul de exploatare — Efectiv minim — Depunerea unei cauțiuni — Control administrativ al tarifelor serviciilor furnizate)	11
2008/C 51/19	Cauza C-62/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas/ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda (Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 — Articolul 3 — Recuperarea ulterioară a drepturilor de import — Act care poate declanșa urmărirea penală — Autoritate competentă să califice actul)	12
2008/C 51/20	Cauza C-135/06 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007 — Roderich Weiffenfels/Parlamentul European (Recurs — Remunerație — Alocație pentru creșterea copilului — Deducerea cuantumului unei alocații de aceeași natură încasată din alte surse — Competență de fond — Litigii de natură financiară)	13
2008/C 51/21	Cauza C-161/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Krajský soud v Ostravě — Republica Cehă) — Skoma-Lux sro/Celní ředitelství Olomouc (Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană — Articolul 58 — Reglementare comunitară — Lipsa traducerii în limba unui stat membru — Opozabilitate)	13
2008/C 51/22	Cauza C-184/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 decembrie 2007 — Regatul Spaniei/Consiliul Uniunii Europene (Pescuit — Regulamentul (CE) nr. 51/2006 — Alocarea cotelor de captură între statele membre — Actul de aderare al Regatului Spaniei — Sfârșitul perioadei tranzitorii — Cerința stabilității relative — Principiul nediscriminării — Noi posibilități de pescuit)	14

2008/C 51/23	Cauza C-186/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Zona irigabilă a canalului Segarra-Garrigues (Lérida))	14
2008/C 51/24	Cauza C-202/06 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 — Cementbouw Handel & Industrie BV/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Concurență — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 — Competența Comisiei — Notificarea unei concentrări de dimensiune comunitară — Angajamente propuse de părți — Efect asupra competenței Comisiei — Autorizare supusă respectării anumitor angajamente — Principiul proporționalității)	15
2008/C 51/25	Cauza C-220/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo Spania) — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia/Administración General del Estado (Contracte de achiziții publice — Liberalizarea serviciilor poștale — Directivele 92/50/CEE și 97/67/CE — Articolele 43 CE, 49 CE și 86 CE — Reglementare națională care permite autorităților publice să încheie, în afara normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice, acorduri privind prestarea de servicii poștale, atât rezervate, cât și nerezervate, cu o societate comercială de stat, mai precis, prestatorul serviciului poștal universal în statul membru respectiv)	15
2008/C 51/26	Cauza C-250/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'Etat — Belgia) — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL/Statul belgian (Articolul 49 CE — Libertatea de a presta servicii — Legislație națională care impune distribuitorilor de televiziune prin cablu obligația de difuzare a programelor emise de anumite posturi private („must carry”) — Restricție — Motiv imperativ de interes general — Păstrarea pluralismului în cadrul unei regiuni bilingve)	16
2008/C 51/27	Cauza C-280/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA, și Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA, și Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA (Concurență — Aplicarea de sancțiuni în cazul succesiunii de întreprinderi — Principiul răspunderii personale — Entități care depind de aceeași autoritate publică — Drept național care consideră dreptul comunitar al concurenței ca sursă de interpretare — Întrebări preliminare — Competența Curții)	17
2008/C 51/28	Cauza C-281/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt/Finanzamt Offenburg (Libertatea de a presta servicii — Activitate de învățământ cu titlu accesoriu — Noțiunea „remunerație” — Indemnizații pentru cheltuieli profesionale — Reglementare în materie de scutiri fiscale — Condiții — Remunerație plătită de o universitate națională)	17
2008/C 51/29	Cauza C-314/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)/Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED) (Directiva 92/12/CEE — Accize — Uleiuri minerale — Pierderi — Scutire fiscală — Forță majoră)	18

2008/C 51/30	Cauza C-337/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf) — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen/GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH (Directivele 92/50/CEE și 2004/18/CE — Contracte de achiziții publice de servicii — Organisme publice de radiodifuziune — Autorități contractante — Organisme de drept public — Condiție care impune ca activitatea organismului să fie „finanțată în cea mai mare parte de stat”) 19	19
2008/C 51/31	Cauza C-357/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italia) — Frigerio Luigi & C. Snc/Comune di Triuggio (Directiva 92/50/CEE — Contracte de achiziții publice de servicii — Legislație națională care limitează atribuirea serviciilor publice locale de interes economic societăților de capital — Compatibilitate) 19	19
2008/C 51/32	Cauza C-368/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administratif de Lyon — Franța) — Cedilac SA/Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie (A șasea directivă TVA — Drept de deducere — Principiile deducerii imediate și al neutralității fiscale — Reportare a excedentului TVA în perioada următoare sau rambursare — Regula decalării cu o lună — Dispoziții tranzitorii — Menținerea scutirii) 20	20
2008/C 51/33	Cauza C-372/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, London — Regatul Unit) — Asda Stores Ltd/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Codul Vamal Comunitar — Norme de aplicare — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Anexa 11 — Originea nepreferențială a mărfurilor — Receptoare de televiziune — Noțiunea „prelucrare sau transformare substanțială” — Criteriul valorii adăugate — Validitate și interpretare — Acord de asociere CEE Turcia — Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere — Efect direct — Interpretare) 21	21
2008/C 51/34	Cauza C-374/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH/Hauptzollamt Bielefeld (Trimitere preliminară — Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Directiva 92/12/CEE — Produse supuse accizelor — Mărci fiscale — Scoatere nereglementară dintr un regim de suspendare — Furt — Punerea în consum în statul membru în care a avut loc furtul — Nerambursarea mărcilor fiscale ale unui alt stat membru deja aplicate pe produsele furate) 21	21
2008/C 51/35	Cauza C-408/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Landesanstalt für Landwirtschaft/Franz Götz (A șasea directivă TVA — Activitate economică — Persoane impozabile — Organisme de drept public — Birou de vânzări de cote de lapte — Operațiuni ale agențiilor de intervenție în agricultură și ale magazinelor pentru angajați — Denaturare gravă a concurenței — Piață geografică) 22	22
2008/C 51/36	Cauza C-436/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt/Finanzamt Hamburg-Am Tierpark (Libera circulație a capitalurilor — Fiscalitate — Impozite pe venit — Reglementare națională privind impozitarea beneficiilor realizate din cesiunea participațiilor (acțiuni) la societăți de capital) 23	23
2008/C 51/37	Cauza C-463/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — FBTO Schadeverzekeringen NV/Jack Odenbreit (Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență în materie de asigurări — Asigurare de răspundere civilă — Acțiune directă a persoanei vătămate împotriva asigurătorului — Norma de competență de la domiciliului reclamantului) 23	23

2008/C 51/38	Cauza C-481/06: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice — Încălcarea articolului 6 alineatul (3) din Directiva 93/36/CE — Principii generale ale tratatului — Principiul egalității de tratament și obligația de transparență — Reglementare națională care permite să se recurgă la procedura de negociere pentru contractele de achiziții publice de bunuri având ca obiect anumite materiale medicale)	24
2008/C 51/39	Cauza C-526/06: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Road Air Logistics Customs BV (Codul Vamal Comunitar și Regulamentul de aplicare — Tranzit comunitar — Infracțiune — Dovada regularității operațiunii de tranzit sau a locului în care s-a săvârșit infracțiunea — Neacordarea termenului de trei luni pentru furnizarea acestei dovezi — Rambursarea drepturilor vamale — Noțiunea „datorată legal”)	24
2008/C 51/40	Cauza C-528/06: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/98/CE — Reutilizarea informațiilor din sectorul public — Netranspunerea în termenul stabilit)	25
2008/C 51/41	Cauza C-85/07: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/60/CE — Articolul 5 alineatul (1) și articolul 15 alineatul (2) — Politică comunitară în domeniul apei — District hidrografic — Raport de sinteză și analize — Comunicare — Absență)	25
2008/C 51/42	Cauza C-244/07: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/50/CE — Interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a sistemului feroviar transeuropean convențional — Netranspunere în termenul stabilit)	26
2008/C 51/43	Cauza C-257/07: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/17/CE — Coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Netranspunere în termenul prevăzut)	26
2008/C 51/44	Cauza C-284/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 18 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/51/CE — Contracte de achiziții publice — Proceduri de atribuire a contractelor — Netranspunerea în termenul stabilit)	27
2008/C 51/45	Cauza C-294/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/38/CE — Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora — Netranspunere în termenul prevăzut)	27
2008/C 51/46	Cauza C-320/05 P: Ordonanța Curții din 4 octombrie 2007 — Fred Olsen/Comisia Comunităților Europene, Regatul Spaniei (Recurs — Ajutoare de stat — Transport maritim — Cabotaj maritim — Ajutoare existente — Ajutoare noi — Ajutoare care pot fi declarate compatibile cu piața comună — Serviciu de interes economic general — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	28
2008/C 51/47	Cauza C-405/06 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 24 septembrie 2007 — Miguel Torres, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Bodegas Muga, SA (Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii figurative „Torre Muga” — Procedură de opoziție — Marcă națională și internațională verbală anterioară „TORRES” — Risc de confuzie — Respingerea opoziției)	28

2008/C 51/48	Cauza C-415/06: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 noiembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Stahlwerk Ergste Westig GmbH/Finanzamt Düsseldorf — Mettmann (Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Răspuns care se poate deduce în mod clar din jurisprudență — Libera circulație a capitalurilor — Impozite pe venituri — Societate având sedii permanente într-un stat terț — Deducerea pierderilor realizate de respectivele sedii)	29
2008/C 51/49	Cauza C-512/06: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2007 — PTV Planung Transport Verkehr AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Marcă comunitară — Articolul 1 alineatul (1) litera(b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Semn verbal map&guide)	29
2008/C 51/50	Cauza C-163/07 P: Ordonanța Curții din 27 noiembrie 2007 — Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Contracte de achiziții publice de lucrări — Admisibilitate — Condiții esențiale de formă — Reprezentare obligatorie a persoanelor fizice sau juridice de către un avocat care are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru — Recurs vădit nefondat)	30
2008/C 51/51	Cauza C-238/07 P: Ordonanța Curții din 19 octombrie 2007 — Derya Beyatli/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Funcție publică — Concurs general pentru cetățenii Republicii Cipru — Anunț de concurs — Termene — Reclamație — Scrisoare adresată șefului delegației Comisiei în Cipru)	30
2008/C 51/52	Cauza C-446/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale civile di Modena (Italia) la 1 octombrie 2007 — Alberto Severi, Cavazzuti e figli/Regione Emilia-Romagna	31
2008/C 51/53	Cauza C-513/07 P: Recurs introdus la 21 noiembrie 2007 de AGC Flat Glass Europe SA, anterior Glaverbel SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 12 septembrie 2007 în cauza T-141/06, Glaverbel SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI)	31
2008/C 51/54	Cauza C-514/07 P: Recurs introdus la 22 noiembrie 2007 de Regatul Suediei împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Marea Cameră) pronunțate la 12 septembrie 2007 în cauza T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API)/Comisia Comunităților Europene	32
2008/C 51/55	Cauza C-535/07: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria	32
2008/C 51/56	Cauza C-536/07: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	33
2008/C 51/57	Cauza C-545/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 4 decembrie 2007 — Apis-Hristovich EOOD/Lakorda AD	35
2008/C 51/58	Cauza C-547/07: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă	35
2008/C 51/59	Cauza C-554/07: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	36
2008/C 51/60	Cauza C-558/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Regatul Unit) la 17 decembrie 2007 — S. P. C. M. SA, C. H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated/Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	36

2008/C 51/61	Cauza C-563/07: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta	37
2008/C 51/62	Cauza C-11/08: Acțiune introdusă la 10 ianuarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta	37
2008/C 51/63	Cauza C-269/06: Ordonanța președintelui Camerei a patra a Curții din 11 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene	38
2008/C 51/64	Cauza C-482/06: Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 20 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	38
2008/C 51/65	Cauza C-30/07: Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din 27 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară	38
2008/C 51/66	Cauza C-31/07: Ordonanța președintelui Curții din 16 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	38
2008/C 51/67	Cauza C-190/07: Ordonanța președintelui Curții din 20 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	39
2008/C 51/68	Cauza C-195/07: Ordonanța președintelui Curții din 16 noiembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Zala Megyei Bíróság — Republica Ungară) — OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft/Zala Megyei Közigazgatási Hivatal	39
2008/C 51/69	Cauza C-206/07: Ordonanța președintelui Curții din 20 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	39
2008/C 51/70	Cauza C-234/07: Ordonanța președintelui Curții din 29 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	39
2008/C 51/71	Cauza C-245/07: Ordonanța președintelui Curții din 5 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	39
2008/C 51/72	Cauza C-266/07: Ordonanța președintelui Curții din 21 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	39
2008/C 51/73	Cauza C-382/07: Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	40
2008/C 51/74	Cauza C-413/07: Ordonanța președintelui Curții din 4 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern — Germania) — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider/Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD	40

Tribunalul de Primă Instanță

2008/C 51/75	Cauza T-9/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 ianuarie 2008 — Hoya/OAPI — Indo (AMPLITUDE) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare AMPLITUDE — Marcă figurativă națională anterioară AMPLY — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	41
--------------	---	----

2008/C 51/76	Cauza T-306/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 ianuarie 2008 — Scippacercola și Terezakis/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Taxe presupuse a fi excesive aplicate de către operatorul aeroportului internațional din Atena — Respingerea plângerii — Lipsa interesului comunitar”)	41
2008/C 51/77	Cauza T-112/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 ianuarie 2007 — Inter-Ikea/OAPI — Waibel (idea) („Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară figurativă idea — Mărci comunitare și verbale anterioare IKEA — Motiv relativ de nulitate — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	42
2008/C 51/78	Cauza T-109/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 decembrie 2007 — Vodafone España și Vodafone Group/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Directiva 2002/21/CE — Scrisoare cu observațiile Comisiei — Articolul 7 din Directiva 2002/21 — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Lipsa afectării în mod direct — Inadmisibilitate”)	42
2008/C 51/79	Cauza T-156/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 11 decembrie 2007 — Regione Siciliana/Comisia Comunităților Europene („Fondul Social European (FSE) — Reducerea asistenței financiare comunitare acordate inițial — Acțiune în anulare — Entitate regională sau locală — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)	43
2008/C 51/80	Cauza T-215/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Donnici/Parlamentul European („Desesizare”)	43
2008/C 51/81	Cauza T-367/07 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2007 — Dow AgroSciences și alții/Comisia Comunităților Europene („Măsuri provizorii — Directiva 91/414/CEE — Cerere de suspendare a executării — Admisibilitate — Lipsă a urgenței”)	43
2008/C 51/82	Cauza T-387/07 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 14 decembrie 2007 — Republica Portugheză/Comisia Comunităților Europene (Măsuri provizorii — Reducerea unei contribuții financiare — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței)	44
2008/C 51/83	Cauza T-448/07: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — YKK și alții/Comisia Comunităților Europene	44
2008/C 51/84	Cauza T-452/07: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — Ecolan Research & Development/OAPI	45
2008/C 51/85	Cauza T-454/07: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — Prym și alții/Comisia Comunităților Europene	45
2008/C 51/86	Cauza T-455/07: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues/Comisia Comunităților Europene	46
2008/C 51/87	Cauza T-457/07: Acțiune introdusă la 10 decembrie 2007 — Evropaiki Dynamiki/AESA	47
2008/C 51/88	Cauza T-458/07: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2007 — Dominio de la Vega/OAPI — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)	47
2008/C 51/89	Cauza T-459/07: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2007 — Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul Uniunii Europene	48
2008/C 51/90	Cauza T-460/07: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2007 — Nokia/OAPI — Medion (LIFE BLOG)	48
2008/C 51/91	Cauza T-461/07: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2007 — Visa Europe și Visa International Service Association/Comisia Comunităților Europene	49

2008/C 51/92	Cauza T-462/07: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2007 — GALP Energia España și alții/Comisia Comunităților Europene	50
2008/C 51/93	Cauza T-463/07: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene	51
2008/C 51/94	Cauza T-464/07: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2007 — Korsch/OAPI (PharmaResearch)	51
2008/C 51/95	Cauza T-466/07: Acțiune introdusă la 25 decembrie 2007 — Osram/Consiliul Uniunii Europene	52
2008/C 51/96	Cauza T-467/07: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Du Pont de Nemours (Franța) și alții/Comisia Comunităților Europene	52
2008/C 51/97	Cauza T-469/07: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Philips Lighting Poland și Philips Lighting/Consiliul Uniunii Europene	53
2008/C 51/98	Cauza T-471/07: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Wella/OAPI (TAME IT)	54
2008/C 51/99	Cauza T-475/07: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Dow AgroSciences și alții/Comisia Comunităților Europene	54
2008/C 51/100	Cauza T-476/07: Acțiune introdusă la 13 decembrie 2007 — Evropaiki Dynamiki/Frontex	55
2008/C 51/101	Cauza T-482/07: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2007 — Nynäs Petroleum și Nynas Petróleo/Comisia Comunităților Europene	56
2008/C 51/102	Cauza T-483/07: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2007 — România/Comisia Comunităților Europene	56
2008/C 51/103	Cauza T-484/07: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2007 — România/Comisia Comunităților Europene	57
2008/C 51/104	Cauza T-485/07: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Olive Line International/OAPI — Knopf (o-live)	57
2008/C 51/105	Cauza T-486/07: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Ford Motor/OAPI — Alkar Automotive (CA)	58
2008/C 51/106	Cauza T-487/07: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Imperial Chemical Industries/OAPI (FACTORY FINISH)	58
2008/C 51/107	Cauza T-493/07: Acțiune introdusă la 28 decembrie 2007 — GlaxoSmithKline/OAPI — Serono Genetics Institute (FAMOXIN)	59
2008/C 51/108	Cauza T-502/07: Acțiune introdusă la 31 decembrie 2007 — IIC-Intersport International Corporation/OAPI — McKenzie Corporation (McKENZIE)	59
2008/C 51/109	Cauza T-159/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Estancia Piedra/OAPI — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/110	Cauza T-160/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Estancia Piedra/OAPI — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/111	Cauza T-202/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Select Appointments/OAPI — Manpower (TELESELECT)	60
2008/C 51/112	Cauza T-182/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Barco-Marken-Import Matthiesen/OAPI — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)	60

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2008/C 51/113	Cauza F-131/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 14 decembrie 2007 — Steinmetz/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Soluționare amiabilă — Executarea unui acord — Refuzul rambursării cheltuielilor din cadrul unei misiuni — Inadmisibilitate vădită — Lipsa interesului — Repartizarea cheltuielilor de judecată — Cheltuieli de judecată provocate în mod nejustificat sau șicanatoriu) 61
2008/C 51/114	Cauza F-20/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 19 decembrie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale — Asigurare de boală — Suportarea cheltuielilor medicale — Respingere expresă a cererii) 61
2008/C 51/115	Cauza F-21/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 14 decembrie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubiri — Prelucrare pretins ilicită a datelor medicale — Inadmisibilitate — Nerespectarea unui termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubire) 62

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2008/C 51/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 37, 9.2.2008

Publicații anterioare

JO C 22, 26.1.2008

JO C 8, 12.1.2008

JO C 315, 22.12.2007

JO C 297, 8.12.2007

JO C 283, 24.11.2007

JO C 269, 10.11.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Intrarea în funcție a unui nou judecător al Curții

(2008/C 51/02)

Numit judecător la Curtea de Justiție a Comunităților Europene prin decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Comunităților Europene din 5 decembrie 2007 ⁽¹⁾, domnul Jean-Jaques Kasel a depus jurământul în fața Curții la 14 ianuarie 2008.

⁽¹⁾ JO L 325, 11.12.2007, p. 89.

Decizii adoptate de Curte în cadrul Reuniunii generale din 15 ianuarie 2008

(2008/C 51/03)

Cu ocazia reuniunii din 15 ianuarie 2008, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a decis să îl repartizeze pe domnul Kasel în cadrul Camerei întâi și a Camerei a cincea.

În consecință, Camera întâi și Camera a cincea sunt compuse după cum urmează:

Camera întâi

domnul Jann, președinte de cameră

domnii Tizzano, Borg Barthet, Ilešič, Levits și Kasel.

Camera a cincea

domnul Tizzano, președinte de cameră

domnii Borg Barthet, Ilešič, Levits și Kasel.

Liste privind stabilirea compunerii completelor de judecată

(2008/C 51/04)

Cu ocazia reuniunii din 15 ianuarie 2008, Curtea a întocmit lista prevăzută la articolul 11b alineatul (2) din Regulamentul de procedură în vederea stabilirii compunerii Marii Camere, după cum urmează:

domnul Tizzano

domnul Kasel

domnul Cunha Rodrigues

doamna Toader

doamna Silva de Lapuerta

domnul Arabadjiev

domnul Schiemann

domnul von Danwitz

domnul Makarczyk

domnul Bonichot

domnul Kūris

doamna Lindh

domnul Juhász

domnul Bay Larsen

domnul Arestis

domnul Ó Caoimh

domnul Borg Barthet

domnul Levits

domnul Ilešič

domnul Lõhmus

domnul Malenovský

domnul Klůčka

Cu ocazia reuniunii din 15 ianuarie 2008, Curtea a întocmit lista prevăzută la articolul 11c alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură în vederea stabilirii compunerii Camerei întâi, după cum urmează:

domnul Tizzano

domnul Kasel

domnul Borg Barthet

domnul Levits

domnul Ilesič

Cu ocazia reuniunii din 15 ianuarie 2008, Curtea a întocmit lista prevăzută la articolul 11c alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură în vederea stabilirii compunerii Camerei a cincea, după cum urmează:

domnul Borg Barthet

domnul Ilesič

domnul Levits

domnul Kasel

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Irlanda**

(Cauza C-532/03) ⁽¹⁾

(„*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Contracte de achiziții publice — Articolele 43 CE și 49 CE —
Servicii de transport de urgență cu ambulanța*”)

(2008/C 51/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Wiedner, X. Lewis, agents, și J. Flynn QC)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan, agent, A. Collins SC, E. Regan SC, C. O'Toole, Barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 49 CE — Dispoziții privind prestarea unui serviciu de transport de urgență cu ambulanța — Obligație de publicitate prealabilă — Principiile transparenței, egalității și nediscriminării

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 85, 3.4.2004.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 decembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Irlanda**

(Cauza C-418/04) ⁽¹⁾

(*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice —
Articolul 4 și articolul 10 — Transpunere și aplicare — IBA
2000 — Valoare — Calitatea datelor — Criterii — Marjă de
apreciere — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor
naturale, precum și a speciilor de faună și floră sălbatică —
Articolul 6 — Transpunere și aplicare*)

(2008/C 51/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Doherty și M. van Beek, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan, agent, E. Cogan, Barrister, G. Hogan, SC)

Intervenienți în interesul celeilaltei părți în procedură: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent), Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 4 și 10 din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 77) — Încălcarea articolului 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale, precum și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109)

Dispozitivul1) *Neprocedând la:*

- clasificarea totalității celor mai adecvate teritorii, ca număr și ca suprafață, pentru speciile menționate în anexa I la Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/49/CE a Comisiei din 29 iulie 1997, cu excepția teritoriilor destinate asigurării conservării gârliței mari de Groenlanda (*Anser albifrons flavirostris*), precum și pentru speciile migratoare care apar în mod regulat care nu sunt cuprinse în anexa I, cu excepția teritoriilor destinate asigurării protecției nagățului (*Vanellus vanellus*), a fluierarului cu picioarele roșii (*Tringa totanus*), a becafinei comune (*Gallinago gallinago*) și a culicului mare (*Numenius arquata*), începând cu 6 aprilie 1981, în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din directiva menționată;
- asigurarea aplicării prevederilor articolului 4 alineatul (4) prima teză din Directiva 79/409, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/49, la zonele care trebuiau clasificate ca arii de protecție specială în temeiul directivei menționate, începând cu 6 aprilie 1981;
- transpunerea și aplicarea în mod corect și integral a prevederilor articolului 4 alineatul (4) a doua teză din Directiva 79/409, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/49;
- adoptarea, în privința tuturor ariilor de protecție specială clasificate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 79/409, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/49, sau recunoscute în temeiul articolului 4 alineatul (2) din aceeași directivă, a tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma prevederilor articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale, precum și a speciilor de faună și floră sălbatică;
- adoptarea, în privința utilizării în scopuri recreative a tuturor siturilor cărora ar trebui să le fie aplicabile prevederile articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43, a tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma dispozițiilor articolului menționat;
- adoptarea, în privința planurilor, a tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma prevederilor articolului 6 alineatele (3) și (4) din Directiva 92/43;
- adoptarea, în privința autorizării proiectelor de acvacultură, a tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma prevederilor articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43;
- adoptarea, în privința lucrărilor de întreținere a canalelor de drenaj în cadrul arii de protecție specială Glen Lough, a tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma prevederilor articolului 6 alineatele (2)-(4) din Directiva 92/43;
- adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma prevederilor articolului 10 din Directiva 79/409, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/49,

Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1), (2) și (4) și al articolului 10 din Directiva 79/409, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/49, precum și al articolului 6 alineatele (2)-(4) din Directiva 92/43.

2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

3) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

4) Republica Elenă și Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 6, 8.1.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 — Regatul Suediei/IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, fostă Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-64/05 P) (¹)

(Recurs — Regulamentul nr. 1049/2001 — Acces public la documentele instituțiilor — Documente care emană de la un stat membru — Opoziția acestui stat membru la divulgarea acestor documente — Domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (5) din regulamentul menționat)

(2008/C 51/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Suediei (reprezentant: K. Wistrand, agent)

Intervenientă în susținerea recurente: Republica Finlanda (reprezentanți: E. Bygglin și A. Guimaraes-Purokoski, agenți)

Celelalte părți în proces: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, fostă Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH (reprezentanți: S. Crosby, solicitor și R. Lang, avocat), Regatul Danemarcei (reprezentant: B. Weis Fogh, agent), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: H.G. Sevenster, C.M. Wissels și M. de Grave, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Nwaokolo și V. Jackson, agenți și J. Stratford, Barrister), Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Docksey și P. Aalto, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentanți: I. del Cuvillo Contreras și A. Sampol Pucurull, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) din 30 noiembrie 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Comisia (T-168/02), de respingere a unei cereri având ca obiect anularea deciziei Comisiei de respingere a unei cereri introduse de IFAW în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), cu scopul de a obține accesul la anumite documente ale autorităților germane care evocă motive imperative de interese public major pentru a obține declassarea unui sit protejat prin Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109)

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 30 noiembrie 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Comisia (T-168/02).
- 2) Anulează decizia Comisiei Comunităților Europene din 26 martie 2002, prin care s-a refuzat accesul organizației IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds la anumite documente primite de Comisie în cadrul unei proceduri la finalul căreia această instituție a emis un aviz favorabil privind realizarea unui proiect industrial într-un sit protejat în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.
- 3) Comisia Comunităților Europene suportă cheltuielile de judecată efectuate de Regatul Suediei în cadrul procedurii de recurs, precum și cheltuielile efectuate de IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH atât în această procedură, cât și în procedura în primă instanță, finalizată prin pronunțarea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 30 noiembrie 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Comisia.
- 4) Regatul Danemarcei, Regatul Spaniei, Regatul Țărilor de Jos, Republica Finlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului.
- 5) Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță.

(¹) JO C 115, 14.5.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-77/05) (¹)

(Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 — Instituirea Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene — Validitate)

(2008/C 51/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. O'Neill și C. Gibbs, agenți, și A. Dashwood, barrister)

Interveniente în susținerea reclamantului: Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan, agent, și A. Collins, SC, P. McGarry, BL), Republica Polonă (reprezentant: J. Pietras, agent), Republica Slovacă (reprezentanți: R. Procházka, J. Čorba și B. Ricziová, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J. Schutte și R. Szostak, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Regatul Spaniei (reprezentant: J. M. Rodríguez Cárcamo, agent), Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. O'Reilly, agent)

Obiectul

Anularea Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, p. 1, Ediție specială 19/vol. 7, p. 71)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei, Irlanda, Republica Polonă, Republica Slovacă și Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 82, 2.4.2005.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Regeringsrätten — Suedia) — Skatteverket/A**

(Cauza C-101/05) ⁽¹⁾

(Libera circulație a capitalurilor — Restricție privind circulația capitalurilor între statele membre și țările terțe — Impozit pe veniturile din capital — Dividende percepute de o societate stabilită într-un stat membru al SEE — Scutire — Dividende percepute de o societate stabilită într-o țară terță — Scutire condiționată de existența unei convenții fiscale care prevede un schimb de informații — Eficacitatea controalelor fiscale)

(2008/C 51/09)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Regeringsrätten

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Skatteverket

Pârât: A

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Regeringsrätten — Interpretarea articolelor 56 CE și 58 CE — Impozitarea, în sarcina unui contribuabil rezident într-un stat membru, a dividendelor distribuite de o societate stabilită într-un stat terț — Reglementare națională care condiționează scutirea unor astfel de dividende de existența unei convenții fiscale cu statul terț care conține o clauză privind schimbul de informații

Dispozitivul

Articolele 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru în temeiul căreia scutirea de impozit pe venitul din dividende, distribuite sub formă de acțiuni ale unei filiale, nu poate fi acordată decât dacă societatea care face distribuția este stabilită într-un stat membru al Spațiului Economic European sau într-un stat cu care a fost încheiată de către statul membru de impunere o convenție fiscală care prevede schimbul de informații, atunci când această scutire este supusă unor condiții a căror respectare nu poate fi verificată de autoritățile competente ale acestui stat membru decât prin obținerea de informații de la statul în care este stabilită societatea care face distribuția.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2005.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 —
Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord/
Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-137/05) ⁽¹⁾

(Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 — Pașapoarte și documente de călătorie emise de statele membre — Standarde pentru elementele de securitate și elementele biometrice — Validitate)

(2008/C 51/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord (reprezențanți: C. Jackson și C. Gibbs, agenți, A. Dashwood, Barrister)

Interveniente în susținerea reclamantului: Irlanda (reprezențanți: D. O'Hagan, agent, assisté de A. Collins, SC și P. McGarry, BL), Republica Slovacă (reprezențanți: R. Procházka, J. Čorba și B. Ricziová, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: M. J. Schutte, R. Szostak și G. Giglio, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Regatul Spaniei (reprezentant: J. Rodríguez Cárcamo, agent), Regatul Țărilor de Jos (reprezentant: H. G. Sevenster, agent), Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. O'Reilly, agent)

Obiectul

Anularea Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004, privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei, Irlanda, Regatul Țărilor de Jos și Republica Slovacă, precum și Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 132, 28.5.2005.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica italiană**

(Cauza C-194/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 75/442/CEE și Directiva 91/156/CEE — Noțiunea de deșeu — Pământ și pietriș provenite din excavare și destinate să fie reutilizate)

(2008/C 51/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis, agent, și G. Bambara, avocat)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, și G. Fiengo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39), astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 (JO L 78, p. 32) — Lege națională care exclude din domeniul de aplicare al directivei pământul și pietrișul provenite din excavare și destinate să fie reutilizate

Dispozitivul

1) În măsura în care articolul 10 din Legea nr. 93 din 23 martie 2001 privind instituirea unor reglementări în ceea ce privește mediul și articolul 1 alineatele 17 și 19 din Legea nr. 443 din 21 decembrie 2001 de abilitare a guvernului în materie de infrastructuri și de instalații de producție strategice, precum și în materie de alte intervenții pentru relansarea activităților de producție au exclus din domeniul de aplicare al reglementării naționale referitoare la deșeuri pământul și pietrișul provenite din excavare, destinate să fie reutilizate efectiv pentru realizarea de terasamente, de operațiuni de umplere, de rambleiaj și ca agregate, cu excepția celor ce provin din situri poluate și din situri în curs de reabilitare ce prezintă o concentrație de factori poluanți superioară limitelor admisibile stabilite de reglementarea în vigoare, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 182, 23.7.2005.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-195/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 75/442/CEE și Directiva 91/156/CEE — Noțiunea de deșeu — Rebuturi alimentare provenind din industria agroalimentară destinate producerii de hrană pentru animale — Reziduuri rezultate din preparate culinare destinate structurilor de primire de animale de companie)

(2008/C 51/12)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis, agent, și G. Bambara, avocat)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, și G. Fiengo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39), astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 (JO L 78, p. 32) — Lege națională care exclude anumite deșeuri din domeniul de aplicare al directivei

Dispozitivul

1) Republica Italiană,

— prin adoptarea unor orientări operaționale aplicabile pe întreg teritoriul național, precizate în special prin circulara din 28 iunie 1999 a ministrului mediului conținând clarificări de natură interpretativă în ceea ce privește definiția noțiunii de deșeu și prin comunicatul din 22 iulie 2002 al Ministerului Sănătății conținând liniile directe referitoare la disciplina în materie igienico sanitară în ceea ce privește utilizarea, în hrana animalelor, a materialelor și a subproduselor provenite din ciclul de producție și comercial al industriei agroalimentare, ce urmăreau excluderea din domeniul de aplicare al legislației referitoare la deșeuri a rebuturilor alimentare provenind din industria agroalimentară destinate producerii de hrană pentru animale, și

— prin excluderea, realizată în temeiul articolului 23 din Legea nr. 179 din 31 iulie 2002 privind instituirea unor reglementări în ceea ce privește mediul, din domeniul de aplicare al legislației referitoare la deșeuri a reziduurilor provenind din preparate culinare obținute din orice tip de alimente solide, gătite sau crude, care nu au intrat în circuitul de distribuție, destinate structurilor de primire pentru animale de companie,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 182, 23.7.2005.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-263/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 75/442/CEE și Directiva 91/156/CEE — Noțiunea de deșeu — Substanțe sau obiecte destinate unor operațiuni de eliminare sau de recuperare — Reziduuri de producție care pot fi reutilizate)

(2008/C 51/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis și L. Cimaglia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, și G. Fiengo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39), astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 (JO L 78, p. 32) — Lege națională care exclude din domeniul de aplicare al directivei anumite substanțe sau obiecte destinate unor operațiuni de eliminare sau de recuperare, precum și anumite deșeuri rezultate din producție de care deținătorul se debarasează sau de care are intenția să se debaraseze

Dispozițivul

1) Prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 14 din Decretul lege nr. 138 din 8 iulie 2002 privind adoptarea unor măsuri urgente în materie de fiscalitate, de privatizare și de control al cheltuielilor farmaceutice, precum și de sprijinire a economiei în zonele defavorizate, devenit, după modificare, Legea nr. 178 din 8 august 2002, care exclude din domeniul de aplicare al Decretului legislativ nr. 22 din 5 februarie 1997 de transpunere a Directivei 91/156/CEE privind deșeurile, a Directivei 91/689/CEE privind deșeurile periculoase și a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, pe de o parte, substanțele, materialele sau bunurile destinate unor operațiuni de eliminare sau de recuperare care nu sunt menționate expres în anexele B și C la decretul menționat și, pe de altă parte, substanțele sau materialele care constituie reziduuri de producție și de care deținătorul are intenția sau obligația să se debaraseze atunci când acestea pot fi și sunt reutilizate în cadrul unui ciclu de producție sau de consum fără să fie supuse unei tratări prealabile și fără să afecteze mediul, sau după ce au fost supuse unei tratări prealabile atunci când nu este vorba de una dintre operațiunile de recuperare menționate în anexa C la același decret, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 și prin Decizia 96/350/CE a Comisiei din 24 mai 1996.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 217, 3.9.2005.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie/R. N. G. Eind**

(Cauza C-291/05) (¹)

(Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Dreptul de ședere al unui membru de familie resortisant al unui stat terț — Întoarcerea lucrătorului în statul membru al cărui resortisant este — Obligația statului membru de origine al lucrătorului de a acorda dreptul de ședere membrului de familie — Existența unei astfel de obligații în lipsa exercitării unei activități reale și efective de către acel lucrător)

(2008/C 51/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Pârât: R. N. G. Eind

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Nederlandse Raad van State — Interpretarea articolului 10 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11) și a Directivei 90/364/CEE a Consiliului din 28 iunie 1990 privind dreptul de ședere (JO L 180, p. 26) — Interpretarea articolului 18 CE — Dreptul de ședere al unui membru de familie resortisant al unui stat terț — Existența unei astfel de obligații în lipsa exercitării unei activități reale și efective de către acel lucrător — Întoarcerea lucrătorului în statul membru al cărui resortisant este — Lipsa, în acel stat, a dreptului de ședere pentru membrul de familie

Dispozitivul

- 1) În cazul întoarcerii unui lucrător comunitar în statul membru al cărui cetățean este, dreptul comunitar nu impune autorităților acelui stat să recunoască un drept de intrare și de ședere resortisantului unui stat terț, membru al familiei acelui lucrător, numai datorită faptului că, în statul membru gazdă în care lucrătorul a exercitat o activitate salariată, acel resortisant era titularul unui permis de ședere valabil eliberat în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 2434/92 al Consiliului din 27 iulie 1992.
- 2) La întoarcerea unui lucrător în statul membru al cărui cetățean este, după ce a exercitat o activitate salariată într-un alt stat membru, resortisantul unui stat terț, membru al familiei acestui lucrător, beneficiază, în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1612/68, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2434/92, această dispoziție aplicându-se prin analogie, de un drept de ședere în statul membru al cărui cetățean este lucrătorul, chiar dacă acesta din urmă nu exercită în acel stat o activitate economică reală și efectivă. Faptul că resortisantul unui stat terț, membru al familiei unui lucrător comunitar, înainte de a locui în statul membru în care acesta din urmă a exercitat o activitate salariată, nu beneficia, în statul membru al cărui cetățean este lucrătorul, de un drept de ședere întemeiat pe dreptul național este fără incidență în ceea ce privește aprecierea dreptului acestui resortisant de a locui în acest din urmă stat.

(¹) JO C 296, 26.11.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbetsdomstolen — Suedia) — Laval un Partneri Ltd/Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

(Cauza C-341/05) (¹)

(Libertatea de a presta servicii — Directiva 96/71/CE — Detașarea lucrătorilor din domeniul construcțiilor — Legislație națională care stabilește condițiile de muncă și de încadrare în muncă privind aspectele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(g), cu excepția salariului minim — Convenție colectivă din domeniul construcțiilor ale cărei clauze stabilesc condiții mai favorabile sau privesc alte aspecte — Posibilitatea organizațiilor sindicale de a încerca să constrângă prin acțiuni colective întreprinderile stabilite în alte state membre să negocieze de la caz la caz pentru a stabili salariul care trebuie plătit lucrătorilor și să semneze convenția colectivă din domeniul construcțiilor)

(2008/C 51/15)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Arbetsdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Laval un Partneri Ltd

Pârâte: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Arbetsdomstolen — Interpretarea articolelor 12 CE și 49 CE, precum și a articolului 3 alineatele (1), (7), (8) și (10) și a articolului 4 din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29) — Acțiuni colective împotriva unei întreprinderi de construcții, care a detașat lucrători salariați într-un alt stat membru decât cel al sediului acestuia și care nu a aderat la o convenție colectivă în acest stat

Dispozitivul

- 1) **Articolul 49 CE și articolul 3 din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii trebuie să fie interpretate în sensul că se opun ca, într-un stat membru în care condițiile de muncă și de încadrare în muncă privind aspectele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(g) din această directivă, cu excepția salariului minim, figurează în acte cu putere de lege, o organizație sindicală să poată încerca să constrângă, printr-o acțiune colectivă care ia forma blocării unor șantiere, precum cea din acțiunea principală, un prestator de servicii stabilit într-un alt stat membru să angajeze o negociere cu privire la salariile care trebuie plătite lucrătorilor detașați, precum și să adere la o convenție colectivă ale cărei clauze stabilesc, pentru unele dintre aspectele respective, condiții mai favorabile decât cele care decurg din actele cu putere de lege relevante, deși alte clauze privesc aspecte care nu sunt prevăzute la articolul 3 din directiva menționată.**
- 2) **Articolele 49 CE și 50 CE se opun ca, într-un stat membru, interzicerea desfășurării de către organizațiile sindicale a unei acțiuni colective cu scopul de a abroga sau de a modifica o convenție colectivă încheiată între terți să fie supusă condiției ca acțiunea să se refere la condiții de muncă și de încadrare în muncă în privința cărora legea națională se aplică în mod direct.**

(¹) JO C 281, 12.11.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2007 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg — Germania) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)/Deutsche Rentenversicherung Bund

(Cauzele conexe C-396/05, C-419/05 și C-450/05) (¹)

(Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Anexele III și VI — Libera circulație a persoanelor — Articolele 18 CE, 39 CE și 42 CE — Prestații pentru limită de vârstă — Perioade de contribuție realizate în afara teritoriului Republicii Federale Germania — Caracter neexportabil)

(2008/C 51/16)

Limba de procedură: germana

Instanțele de trimitere

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Pârâtă: Deutsche Rentenversicherung Bund

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Sozialgericht Berlin — Interpretarea articolului 42 din Tratatul CE — Validitatea anexei VI rubrica C „Germania” nr. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în forma sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35) — Refuzul plății către o resortisanță germană care și-a transferat reședința în Belgia a unor prestații germane pentru limită de vârstă pentru perioade de activitate realizate între 1939 și 1945 în regiunea sudetă

Dispozitivul

- 1) **Dispozițiile anexei VI rubrica C, intitulată „Germania”, punctul 1 la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, sunt incompatibile cu libera circulație a persoanelor și în special cu articolul 42 CE, în măsura în care acestea permit ca, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, luarea în considerare, în ceea ce privește plata prestațiilor pentru limită de vârstă, a unor perioade de contribuție realizate, între 1937 și 1945, în părți ale teritoriului în care erau aplicabile legile de securitate socială ale Reich ului german, dar care se află în afara teritoriului Republicii Federale Germania, să fie supusă condiției ca beneficiarul să locuiască pe teritoriul acestui stat membru.**
- 2) **Dispozițiile anexei III rubricile A și B punctul 35, intitulat „Germania-Austria”, litera (e) la Regulamentul nr. 1408/71, astfel cum a fost modificat, sunt incompatibile cu articolele 39 CE și 42 CE, în măsura în care acestea permit ca, în împrejurări precum cele din acțiunea principală în care beneficiarul locuiește în Austria, luarea în considerare, în ceea ce privește plata prestațiilor pentru limită de vârstă, a unor perioade de contribuție realizate în temeiul legii privind drepturile la pensie dobândite prin contribuții în străinătate (Fremdrentengesetz), între 1953 și 1970 în România, să fie supusă condiției ca beneficiarul să locuiască pe teritoriul Republicii Federale Germania.**
- 3) **Dispozițiile anexei VI rubrica C, intitulată „Germania”, punctul 1 la Regulamentul nr. 1408/71, astfel cum a fost modificat, sunt incompatibile cu libera circulație a persoanelor și în special cu articolul 42 CE, în măsura în care acestea permit ca, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, luarea în considerare, în ceea ce privește plata prestațiilor pentru limită de vârstă, a unor perioade de contribuție realizate în temeiul legii privind drepturile la pensie dobândite prin contribuții în străinătate, între 1953 și 1970 în România, să fie supusă condiției ca beneficiarul să locuiască pe teritoriul Republicii Federale Germania.**

(¹) JO C 22, 28.1.2006
JO C 74, 25.3.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (Civil Division) — Regatul Unit) — International Transport Workers' Federation, Finish Seamen's Union/Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

(Cauza C-438/05) ⁽¹⁾

(Transporturi maritime — Dreptul de stabilire — Drepturi fundamentale — Obiectivele politicii sociale comunitare — Acțiune colectivă a unei organizații sindicale împotriva unei întreprinderi private — Convenție colectivă de natură a descuraja înregistrarea unei nave sub pavilionul unui alt stat membru)

(2008/C 51/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Apelante: International Transport of Workers' Federation, Finish Seamen's Union

Intimate: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Appeal, Civil Division — Interpretarea articolului 43 CE și a Regulamentului (CEE) nr. 4055/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 de aplicare a principiului libertății de a presta servicii în transporturile maritime între state membre și țări terțe (JO L 378, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 173) — Acțiune colectivă a unei organizații sindicale împotriva unei întreprinderi private pentru a o determina pe aceasta să adopte o convenție colectivă care face inutilă posibilitatea schimbării pavilionului de către navele întreprinderii respective cu pavilionul unui alt stat membru — Aplicabilitatea articolului 43 CE și/sau a Regulamentului nr. 4055/86 în temeiul Titlului XI din Tratatul CE și al hotărârii C-67/96, „Albany” — Posibilitatea ca o întreprindere să invoce prevederile articolului 43 CE și/sau ale Regulamentului nr. 4055/86 împotriva unei alte întreprinderi, inclusiv împotriva unei organizații sindicale în ceea ce privește acțiunea colectivă a acesteia

Dispozitivul

1) Articolul 43 CE trebuie interpretat în sensul că, în principiu, nu este exclusă din domeniul de aplicare al acestui articol o acțiune colectivă inițiată de un sindicat sau de o grupare de sindicate împotriva unei întreprinderi private pentru a o determina să încheie o convenție colectivă al cărei conținut este de natură a o descuraja să exercite libertatea de stabilire.

2) Articolul 43 CE este de natură a conferi unei întreprinderi private drepturi opozabile unui sindicat sau unei asociații sindicale.

3) Articolul 43 CE trebuie interpretat în sensul că acțiunile colective precum cele în cauză în acțiunea principală, care urmăresc obligarea unei întreprinderi al cărei sediu este situat într-un stat membru determinat să încheie o convenție colectivă de muncă cu un sindicat stabilit în acest stat și să aplice clauzele prevăzute de această convenție salariaților unei filiale a întreprinderii respective stabilite într-un alt stat membru, constituie restricții în sensul articolului menționat.

În principiu, aceste restricții pot fi justificate de un motiv imperativ de interes general, cum ar fi protecția lucrătorilor, cu condiția de a se stabili că acestea sunt apte să garanteze realizarea obiectivului legitim urmărit și că nu depășesc ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-465/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de a presta servicii — Dreptul de stabilire — Profesia de agent de securitate — Servicii de securitate privată — Jurământ de credință față de Republica Italiană — Autorizare de către prefect — Sediul de exploatare — Efectiv minim — Depunerea unei cauțiuni — Control administrativ al tarifelor serviciilor furnizate)

(2008/C 51/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și E. Montaguti, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, și D. Del Gaizo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 49 CE — Condiții pentru exercirarea profesiei de agent de securitate privată — Obligația de a depune un jurământ de credință față de Republica Italiană — Obligația de a obține o autorizare de către prefect

Dispozitivul

1) Prin faptul că a prevăzut, în cadrul Textului unic al legilor în materie de siguranță publică (Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza), aprobat prin Decretul regal nr. 773 din 18 iunie 1931, astfel cum a fost modificat:

- că activitatea de agent de pază privat nu poate fi exercitată decât după depunerea prealabilă a unui jurământ de credință față de Republica Italiană, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;
- că activitatea de securitate privată nu poate fi exercitată de prestatorii de servicii stabiliți în alt stat membru decât pe baza unei autorizații eliberate de Prefetto, cu valabilitate teritorială, fără să se țină cont de obligațiile cărora le sunt deja supuși acești prestatori în statul membru de origine, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE;
- că respectiva autorizație are o valabilitate teritorială limitată și că eliberarea ei este subordonată luării în considerare a numărului și a importanței întreprinderilor de securitate privată care operează deja pe teritoriul în cauză, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;
- că întreprinderile de securitate privată trebuie să aibă un sediu de exploatare în fiecare provincie în care își exercită activitatea, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE;
- că personalul respectivelor întreprinderi trebuie să fie autorizat în mod individual pentru exercitarea activității de securitate, fără să se țină cont de controalele și de verificările efectuate deja în statul membru de origine, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE;
- că întreprinderile de securitate privată trebuie să dispună de un efectiv minim și/sau maxim pentru a fi autorizate, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;
- că aceleași întreprinderi trebuie să depună o cauțiune la casa de economii și consemnațiuni, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE și
- că tarifele serviciilor de securitate privată sunt stabilite în autorizația eliberată de Prefetto în raport cu o marjă de variație prestabilită, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas/ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Cauza C-62/06) ⁽¹⁾

(Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 — Articolul 3 — Recuperrarea ulterioară a drepturilor de import — Act care poate declanșa urmărirea penală — Autoritate competentă să califice actul)

(2008/C 51/19)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Pârâtă: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

În prezența: Ministério Público

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supremo Tribunal Administrativo — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a drepturilor de import sau de export care nu au fost solicitate de la debitorul pentru mărfuri plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti asemenea drepturi (JO L 197, p. 1) — „Act care poate declanșa urmărirea penală” — Noțiune și calificare

Dispozitivul

Calificarea unui act drept „act care poate declanșa urmărirea penală” în sensul articolului 3 primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a drepturilor de import sau de export care nu au fost solicitate de la debitorul pentru mărfuri plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti asemenea drepturi este de competența autorităților vamale chemate să stabilească valoarea exactă a drepturilor de import sau de export în cauză.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

⁽¹⁾ JO C 86, 8.4.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007
— Roderich Weisfenfels/Parlamentul European**

(Cauza C-135/06 P) ⁽¹⁾

**(Recurs — Remunerație — Alocație pentru creșterea copilului
— Deducerea cuantumului unei alocații de aceeași natură
încasată din alte surse — Competență de fond — Litigii de
natură financiară)**

(2008/C 51/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Roderich Weisfenfels (reprezentant: G. Maximini, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European (reprezentați: L. G. Knudsen, M. Ecker și U. Rösslein, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 25 ianuarie 2006, Weisfenfels/Parlamentul European (T-33/04), prin care Tribunalul a respins cererea recurentului de anulare a deciziei Parlamentului European din 26 iunie 2003 de deducere din alocația dublă pentru creșterea copilului, acordată recurentului în temeiul articolului 67 alineatul (3) din Statutul funcționarilor, a cuantumului unei alocații de aceeași natură încasată din alte surse — Condiții de aplicare a regulii pentru prevenirea cumulului enunțată la articolul 67 alineatul (2) din Statutul funcționarilor — Noțiunea „alocații de aceeași natură”

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 25 ianuarie 2006 în cauza Weisfenfels/Parlamentul European (T-33/04).
- 2) Anulează deciziile Parlamentului European din 26 iunie 2003 și din 28 aprilie 2004.
- 3) Obligă Parlamentul European să plătească domnului Weisfenfels retroactiv alocațiile pentru creșterea copilului pe care acesta ar fi trebuit să le perceapă începând cu 1 iulie 2003, majorate cu dobânzile calculate la nivelul ratei legale.
- 4) Obligă Parlamentul European la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de domnul Weisfenfels în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene și a Curții de Justiție a Comunităților Europene.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Krajský soud v Ostravě — Republica Cehă) —
Skoma-Lux sro/Celní ředitelství Olomouc**

(Cauza C-161/06) ⁽¹⁾

**(Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană —
Articolul 58 — Reglementare comunitară — Lipsa traducerii
în limba unui stat membru — Opozabilitate)**

(2008/C 51/21)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Krajský soud v Ostravě

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Skoma-Lux sro

Pârâtă: Celní ředitelství Olomouc

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Krajský soud v Ostravě (Republica Cehă) — Interpretarea articolului 58 din Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (JO L 236, p. 33) — Aplicarea unei amenzi unei întreprinderi importatoare cehe pentru depunerea unei declarații vamale care conține informații incorecte, în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2454/93, care nu a fost în prealabil publicat în limba cehă în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Articolul 58 din Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, se opune posibilității ca obligațiile conținute de o reglementare comunitară care nu a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în limba unui nou stat membru, în condițiile în care această limbă este o limbă oficială a Uniunii Europene, să fie impuse particularilor în acest stat, chiar dacă aceste persoane ar fi putut avea cunoștință de reglementarea respectivă prin alte mijloace.

2) Statuând că un regulament comunitar, nepublicat în limba unui stat membru, nu este opozabil particularilor din acest stat, Curtea realizează o interpretare a dreptului comunitar în sensul articolului 234 CE.

(¹) JO C 154, 1.7.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 decembrie 2007
— Regatul Spaniei/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-184/06) (¹)

(Pescuit — Regulamentul (CE) nr. 51/2006 — Alocarea cotelor de captură între statele membre — Actul de aderare al Regatului Spaniei — Sfârșitul perioadei tranzitorii — Cerința stabilității relative — Principiul nediscriminării — Noi posibilități de pescuit)

(2008/C 51/22)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. De Gregorio Merino și A. Westerhof Löfflerova, agenți)

Intervenientă în interesul reclamantei: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: T. van Rijn, și F. Jimeno Fernández, agenți)

Obiectul

Anularea Regulamentului (CE) nr. 51/2006 al Consiliului din 22 decembrie 2005 de stabilire pentru 2006 a posibilităților de pescuit și a condițiilor asociate pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în ape în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO L 16, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 9, p. 1) — Discriminare — Aplicarea articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 154, 1.7.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-186/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Zona irigabilă a canalului Segarra-Garrigues (Lérida))

(2008/C 51/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și A. Alcover San Pedro, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: F. Díez Moreno, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 2 și 3 și a articolului 4 alineatele (1) și (4) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 77) — Proiect de irigare a a zonei irigabile a canalului Segarra-Garrigues (Lérida)

Dispozitivul

1) Prin autorizarea proiectului de irigare a zonei irigabile a canalului Segarra-Garrigues, în provincia Lérida, Regatul Spaniei nu și a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 4 alineatul (4) prima teză din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice, de a lua măsurile corespunzătoare pentru a evita ca, în zonele afectate de acest proiect, care ar fi trebuit clasificate ca arii de protecție specială, să se producă efectele negative interzise.

2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 154, 1.7.2006.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 —
Cementbouw Handel & Industrie BV/Comisia Comunită-
ților Europene**

(Cauza C-202/06 P) ⁽¹⁾

*(Recurs — Concurență — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89
— Competența Comisiei — Notificarea unei concentrări
de dimensiune comunitară — Angajamente propuse de părți
— Efect asupra competenței Comisiei — Autorizare
supusă respectării anumitor angajamente — Principiul
proporționalității)*

(2008/C 51/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Cementbouw Handel & Industrie BV (reprezentanți:
W. Knibbeler, O. W. Brouwer și P. J. Kreijger, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (repre-
zentanți: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis și A. Whelan, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă
Instanță (Camera a patra extinsă) din 23 februarie 2006,
Cementbouw Handel & Industrie/Comisia (T-282/02), prin care
Tribunalul a respins o cerere de anulare a Deciziei C(2002)2315
final a Comisiei din 26 iunie 2002 privind o procedură de apli-
care a Regulamentului (CEE) nr. 4064/89 — Haniel/Cement-
bouw/JV [CVK], prin care se declară compatibilă cu piața
comună și cu Acordul SEE concentrarea prin care se urmărește
dobândirea controlului comun al cooperativei CVK de către
Franz Haniel & Cie GmbH și Cementbouw Handel & Industrie
BV, cu condiția respectării anumitor angajamente în scopul
corectării situației de poziție dominantă create pe piața olandeză
a materialelor de construcție de pereți portanți — Interpretare
greșită a articolelor 1 și 2 și a articolului 3 alineatul (1) din
Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decem-
brie 1989 privind controlul concentrărilor economice între
întreprinderi (JO L 395, p. 1) și a articolului 8 alineatul (2) din
Regulamentul (CE) nr. 1310/97 al Consiliului din 30 iunie 1997
de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 4064/89 (JO L 180,
p. 1) — Încălcarea principiului proporționalității

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Cementbouw Handel & Industrie BV la plata cheltuielilor
de judecată.

⁽¹⁾ JO C 178, 29.7.2006.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administra-
tivo Spania) — Asociación Profesional de Empresas de
Reparto y Manipulado de Correspondencia/Administración
General del Estado**

(Cauza C-220/06) ⁽¹⁾

*(Contracte de achiziții publice — Liberalizarea serviciilor
poștale — Directivele 92/50/CEE și 97/67/CE — Arti-
colele 43 CE, 49 CE și 86 CE — Reglementare națională care
permite autorităților publice să încheie, în afara normelor de
atribuire a contractelor de achiziții publice, acorduri privind
prestarea de servicii poștale, atât rezervate, cât și nerezervate,
cu o societate comercială de stat, mai precis, prestatorul servi-
ciului poștal universal în statul membru respectiv)*

(2008/C 51/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y
Manipulado de Correspondencia

Pârâtă: Administración General del Estado

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Audiencia
Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Interpre-
tarea Directivei 97/67/CE a Parlamentului European și a Consi-
liului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru
dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și
îmbunătățirea calității serviciului (JO 1998, L 15, p. 14, Ediție
specială, 06/vol. 3, p. 12), astfel cum a fost modificată prin
Directiva 2002/39/CE (JO L 176, p. 2, Ediție specială, 06/vol. 4,
p. 178) — Acord încheiat, în afara normelor de atribuire a
contractelor de achiziții publice, între un organ al administrației
de stat și o societate comercială cu capital integral de stat, prin
care se urmărește, în special, prestarea de servicii poștale,
inclusiv de servicii nerezervate prestatorilor serviciului universal

Dispozitivul

- 1) Dreptul comunitar trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei
reglementări a unui stat membru care permite autorităților publice
să încredințeze, în afara normelor de atribuire a contractelor
de achiziții publice, prestarea de servicii poștale rezervate în

conformitate cu Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, unei societăți comerciale pe acțiuni cu capital integral de stat și care este, în acest stat, prestatorul serviciului poștal universal.

- 2) Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/78/CE a Comisiei din 13 septembrie 2001, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care permite autorităților publice să încredințeze, în afara normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice, prestarea de servicii poștale nerezervate în sensul Directivei 97/67 unei societăți comerciale pe acțiuni cu capital integral de stat și care este, în acest stat, prestatorul serviciului poștal universal, în măsura în care acordurile cărora li se aplică această reglementare

— ating pragul corespunzător, astfel cum este prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 92/50, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/78, și

— reprezintă contracte în sensul articolului 1 litera (a) al Directivei 92/50, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/78, încheiate în scris și cu titlu oneros,

aspecte care trebuie verificate de instanța de trimitere.

- 3) Articolele 43 CE, 49 CE și 86 CE, precum și principiile egalității de tratament, nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate și principiul transparenței trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care permite autorităților publice să încredințeze, în afara normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice, prestarea de servicii poștale nerezervate în sensul Directivei 97/67 unei societăți comerciale pe acțiuni cu capital integral de stat și care este, în acest stat, prestatorul serviciului poștal universal, în măsura în care acordurile cărora li se aplică această reglementare

— nu ating pragul corespunzător astfel cum este prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 92/50, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/78, și

— nu reprezintă, în realitate, un act administrativ unilateral care stabilește obligații numai în sarcina prestatorului serviciului poștal universal și care s-ar delimita considerabil de condițiile normale ale ofertei comerciale a acestuia,

aspecte care trebuie verificate de instanța de trimitere

(¹) JO C 178, 29.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'Etat — Belgia) — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL/Statul belgian

(Cauza C-250/06) (¹)

(Articolul 49 CE — Libertatea de a presta servicii — Legislație națională care impune distribuitorilor de televiziune prin cablu obligația de difuzare a programelor emise de anumite posturi private („must carry”) — Restricție — Motiv imperativ de interes general — Păstrarea pluralismului în cadrul unei regiuni bilingve)

(2008/C 51/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'Etat

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

Pârât: Statul belgian

Cu participarea: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'Etat (Belgia) — Interpretarea articolelor 49 și 86 din Tratatul CE — Noțiunea de „drept special” — Obligație impusă societăților de distribuție prin cablu a programelor televizate de a difuza programele emise de anumite posturi stabilite în cea mai mare parte pe teritoriul național

Dispozitivul

Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări adoptate de un stat membru, precum cea în discuție în acțiunea principală, care impune distribuitorilor de televiziune prin cablu ce își desfășoară activitatea pe teritoriul relevant al respectivului stat membru, în temeiul unei așa numite obligații „must carry”, programele de televiziune emise de posturi private care se află sub controlul organelor puterilor publice ale statului menționat, desemnate în acest scop de către stat, atunci când reglementarea:

— urmărește un interes general, precum păstrarea, în temeiul unei politici culturale a aceluiași stat membru, a caracterului pluralist al ofertei de programe de televiziune în cadrul acestui teritoriu și

— nu este disproporționată în raport cu acest obiectiv, fapt pentru care trebuie ca modalitățile de aplicare ale acesteia să fie adoptate cu respectarea unei proceduri transparente întemeiate pe criterii obiective, nediscriminatorii și cunoscute dinainte.

Îi revine instanței de trimitere competența de a stabili dacă respectivele condiții sunt îndeplinite.

(¹) JO C 212, 2.9.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA, și Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA, și Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

(Cauza C-280/06) (¹)

(Concurență — Aplicarea de sancțiuni în cazul succesiunii de întreprinderi — Principiul răspunderii personale — Entități care depind de aceeași autoritate publică — Drept național care consideră dreptul comunitar al concurenței ca sursă de interpretare — Întrebări preliminare — Competența Curții)

(2008/C 51/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pârâte: Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

Reclamante: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA

Pârâte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Reclamante: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. și Philip Morris International Management SA

Pârâte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Consiglio di Stato — Interpretarea articolului 81 CE — Înțelegere privind prețul de vânzare al țigărilor cu încălcarea legii antitrust naționale — Imputarea asupra persoanei juridice succesoare a gestiunii unei întreprinderi a răspunderii pentru încălcările săvârșite de întreprindere înainte de transferul către succesor a gestiunii acesteia

Dispozitivul

Articolele 81 CE și următoarele trebuie interpretate în sensul că, în cazul unor entități care depind de aceeași autoritate publică, atunci când un comportament care constituie o singură încălcare a regulilor de concurență a fost pus în aplicare de o entitate și apoi continuat până la încetarea sa de o altă entitate, succesoare a celei dintâi, care nu a încetat să existe, această a doua entitate poate fi sancționată pentru încălcare în integralitatea sa dacă se stabilește că aceste două entități au fost sub tutela respectivei autorități.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt/Finanzamt Offenburg

(Cauza C-281/06) (¹)

(Libertatea de a presta servicii — Activitate de învățământ cu titlu accesoriu — Noțiunea „remunerație” — Indemnizații pentru cheltuieli profesionale — Reglementare în materie de scutiri fiscale — Condiții — Remunerație plătită de o universitate națională)

(2008/C 51/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt

Pârât: Finanzamt Offenburg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolelor 49 CE și 149 CE — Activitate de învățământ exercitată cu titlu de activitate profesională secundară în cadrul unei persoane juridice de drept public (universitate) în schimbul unei remunerații care poate fi considerată drept indemnizație pentru cheltuieli — Reglementare națională care limitează scutirea fiscală prevăzută pentru astfel de remunerații, la remunerațiile plătite de către persoane juridice de drept public stabilite în statul membru

Dispozitivul

- 1) O activitate de învățământ exercitată de un contribuabil dintr-un stat membru în serviciul unei persoane juridice de drept public, în acest caz o universitate situată într-un alt stat membru, intră în domeniul de aplicare al articolului 49 CE, chiar dacă aceasta este exercitată cu titlu accesoriu și cvasibenevol.
- 2) Restricția privind libertatea de a presta servicii, care constă în faptul că o reglementare națională prevede aplicarea unei scutiri de la impozitul pe venit pe remunerațiile plătite de universități, persoane juridice de drept public, stabilite pe teritoriul național, în schimbul unei activități de învățământ exercitate cu titlu accesoriu, însă refuză aplicarea ei atunci când aceste remunerații sunt plătite de o universitate stabilită într-un alt stat membru, nu este justificată de motive imperative de interes general.
- 3) Faptul că statele membre au competența de a decide ele însele cu privire la organizarea sistemului educațional propriu nu poate face compatibilă cu dreptul comunitar o reglementare națională care prevede beneficiul unei scutiri fiscale pentru contribuabilii care exercită activități în serviciul sau în numele unor universități publice naționale.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)/Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

(Cauza C-314/06) (¹)

(Directiva 92/12/CEE — Accize — Uleiuri minerale — Pierderi — Scutire fiscală — Forță majoră)

(2008/C 51/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)

Pârâte: Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation — Interpretarea articolului 14 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1) — Scutire fiscală prevăzută, în cadrul unui regim de suspendare, pentru pierderile datorate unor cazuri fortuite sau unor cazuri de forță majoră, precum și pentru pierderile inerente naturii produselor apărute pe parcursul producției, prelucrării, depozitării și transportului — Aplicabilitatea acestei scutiri în cazul pierderii de produse petroliere ca urmare a unor scurgeri și, ulterior, a spargerii unui oleoduct exploatat de antrepozitarul autorizat

Dispozitivul

1) Noțiunea de „forță majoră” în sensul articolului 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/74/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994, vizează împrejurări străine antrepozitarului autorizat, anormale și imprevizibile, ale căror consecințe nu ar fi putut să fie evitate, în pofida tuturor diligențelor manifestate de acesta. Condiția potrivit căreia împrejurările trebuie să fie străine antrepozitarului autorizat nu se limitează la împrejurări exterioare acestuia într-un sens material sau fizic, ci vizează și împrejurări care par a ieși în mod obiectiv din sfera de monitorizare a antrepozitarului autorizat sau a fi situate în afara sferei de responsabilitate a acestuia.

2) Pierderile privitoare la o parte din produse care a curs dintr-un oleoduct ca urmare a caracterului fluid al acestora și a caracteristicilor solului pe care s-au vărsat, care au împiedicat recuperarea produselor respective, nu pot fi considerate „pierderi inerente naturii produselor” în sensul articolului 14 alineatul (1) a doua teză din Directiva 92/12.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf) — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen/GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

(Cauza C-337/06) ⁽¹⁾

(Directivile 92/50/CEE și 2004/18/CE — Contracte de achiziții publice de servicii — Organisme publice de radiodifuziune — Autorități contractante — Organisme de drept public — Condiție care impune ca activitatea organismului să fie „finanțată în cea mai mare parte de stat”)

(2008/C 51/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen

Pârâtă: GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

În prezență: Heinz W. Warnecke

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 1 alineatul (9) al doilea paragraf litera (c) și a articolului 16 litera (b) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Atribuirea serviciilor de curățenie de către o asociație a organismelor de radiodifuziune finanțate indirect de către stat fără o procedură formală europeană de atribuire a unui contract — Noțiunea „autoritate contractantă”

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 litera (b) al doilea paragraf a treia liniuță prima teză din Directiva 92/50 a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii trebuie interpretat în sensul că există finanțare în cea mai mare parte de către stat atunci când activitățile organismelor publice de radiodifuziune precum cele în cauză în acțiunea principală sunt finanțate în cea mai mare parte printr-o redevență ce trebuie plătită de deținătorii unui post receptor, care este impusă, calculată și încasată conform unor norme precum cele din acțiunea principală.
- 2) Articolul 1 litera (b) al doilea paragraf a treia liniuță prima teză din Directiva 92/50 trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei finanțări a activităților organismelor publice de radiodifuziune precum cele în cauză în acțiunea principală potrivit modalităților prezentate în cadrul examinării primei întrebări preliminare, condiția referitoare la „finanțarea de către stat” nu presupune intervenția directă a statului sau a altor autorități publice la atribuirea, de către astfel de organisme, a unui contract precum cel în cauză în acțiunea principală.
- 3) Articolul 1 litera (a) punctul (iv) din Directiva 92/50 trebuie interpretat în sensul că, în temeiul acestei dispoziții, numai contractele de achiziții publice privind serviciile menționate în aceasta sunt excluse din domeniul de aplicare al directivei menționate.

⁽¹⁾ JO C 281, 18.11.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italia) — Frigerio Luigi & C. Snc/Comune di Triuggio

(Cauza C-357/06) ⁽¹⁾

(Directiva 92/50/CEE — Contracte de achiziții publice de servicii — Legislație națională care limitează atribuirea serviciilor publice locale de interes economic societăților de capital — Compatibilitate)

(2008/C 51/31)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Frigerio Luigi & C. Snc

Pârâtă: Comune di Triuggio

În prezență: Azienda Servizi Multisetoriali Lombarda — A.S.M.L. SpA

Obiectul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Interpretarea articolelor 39, 43, 48 și 81 CE, a articolului 26 alineatul (2) din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 a Consiliului privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50), a articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116), a articolului 9 alineatul (1) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39) și a articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (JO L 114, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 45) — Procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice de servicii — Serviciu de igienă a mediului — Legislație națională care acordă numai societăților de capital dreptul de a deține servicii de gestionare și eliminare a deșeurilor

Dispozitivul

Articolul 26 alineatele (1) și (2) din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/78/CE a Comisiei din 13 septembrie 2001, se opune unor dispoziții naționale precum cele din acțiunea principală, care interzic candidaților sau ofertanților abilitați în temeiul legislației statului membru să furnizeze serviciile în cauză, inclusiv celor care sunt constituiți în grupări de prestatori de servicii, să prezinte oferte în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice de servicii a cărui valoare depășește pragul de aplicare al Directivei 92/50, numai pe motivul că acești candidați sau ofertanți nu au forma juridică ce corespunde unei categorii determinate de persoane juridice, adică cea a unei societăți de capital. În măsura în care dispune de o marjă de apreciere în dreptul intern, este de competența instanței naționale să interpreteze și să aplice o dispoziție de drept intern în conformitate cu cerințele dreptului comunitar și, în cazul în care o astfel de interpretare conformă nu este posibilă, să nu aplice o dispoziție de drept intern care ar fi contrară acestor cerințe.

(¹) JO C 281, 18.11.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administrativ de Lyon — Franța) — Cedilac SA/Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie

(Cauza C-368/06) (¹)

(A șasea directivă TVA — Drept de deducere — Principiile deducerii imediate și al neutralității fiscale — Reportare a excedentului TVA în perioada următoare sau rambursare — Regula decalării cu o lună — Dispoziții tranzitorii — Menținerea scutirii)

(2008/C 51/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Lyon

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Cedilac SA

Pârât: Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal administrativ de Lyon — Interpretarea articolului 17 și a articolului 18 alineatul (4) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Modalități de exercitare a dreptului de deducere a TVA-ului aplicat asupra prețului unei operațiuni impozabile atunci când valoarea deducerilor autorizate depășește valoarea taxei datorate pentru o anumită perioadă fiscală — Reportare a excedentului în perioada următoare sau rambursare

Dispozitivul

Articolul 17 și articolul 18 alineatul (4) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei măsurii naționale, precum dispozițiile tranzitorii prevăzute de Legea nr. 93-859 din 22 iunie 1993 de modificare a bugetului pentru anul 1993, prin care se urmărește compensarea eliminării unei dispoziții naționale derogatorii autorizate de articolul 28 alineatul (3) litera (d) din aceeași directivă, în măsura în care instanța națională verifică, în cadrul aplicării respectivei măsuri în cauză, dacă aceasta reduce efectele dispoziției naționale derogatorii în discuție.

(¹) JO C 281, 18.11.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, London — Regatul Unit) — Asda Stores Ltd/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-372/06) ⁽¹⁾

(Codul Vamal Comunitar — Norme de aplicare — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Anexa 11 — Originea nepreferențială a mărfurilor — Receptoare de televiziune — Noțiunea „prelucrare sau transformare substanțială” — Criteriul valorii adăugate — Validitate și interpretare — Acord de asociere CEE Turcia — Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere — Efect direct — Interpretare)

(2008/C 51/33)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, London

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asda Stores Ltd

Pârâtă: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — VAT and Duties Tribunal, London — Validitatea anexei 11 la Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) — Criterii de determinare a originii nepreferențiale a unor mărfuri — Receptoare de televiziune fabricate în Turcia care conțin tuburi catodice originare din China și din Coreea.

Dispozitivul

- 1) Analiza primei întrebări nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea dispozițiilor prevăzute în coloana 3, în poziția 8528 din Nomenclatura Combinată, menționată în anexa 11 la Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar.
- 2) Dispozițiile prevăzute în coloana 3, în poziția 8528 din Nomenclatura Combinată, menționată în anexa 11 la Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretate în sensul că, pentru a calcula creșterea valorii receptoarelor de televiziune color cu ocazia fabricării lor în condiții precum cele din acțiunea principală nu este necesar să se stabilească separat originea nepreferențială a unei piese distincte, cum ar fi un șasiu.
- 3) Dispozițiile articolului 44 din Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE Turcia din 22 decembrie 1995 privind punerea în aplicare a etapei definitive a uniunii vamale coroborate cu cele ale arti-

colului 47 alineatele (1) (3) din Protocolul adițional semnat la 23 noiembrie 1970 la Bruxelles și încheiat, aprobat și confirmat în numele Comunității prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972, anexat la Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, care a fost semnat la 12 septembrie 1963 la Ankara de Republica Turcia, precum și de statele membre ale Comunității Economice Europene și de Comunitate, încheiat, aprobat și confirmat în numele Comunității prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963 și dispozițiile articolelor 45 și 46 din Decizia nr. 1/95 menționată nu au efect direct în fața instanțelor naționale și nu permit, prin urmare, operatorilor individuali să invoce în mod valabil încălcarea lor pentru a se opune plății unor drepturi anti-dumping în mod normal exigibile. Dispozițiile articolului 47 din Decizia nr. 1/95 au efect direct, iar justițiabilii cărora li se aplică au dreptul să le invoce în fața instanțelor din statele membre.

- 4) Dispozițiile articolului 47 din Decizia nr. 1/95 trebuie interpretate în sensul că acestea nu impun să se aducă la cunoștința operatorilor informațiile pe care părțile contractante care au adoptat măsuri antidumping trebuie să le furnizeze Comitetului mixt al uniunii vamale în temeiul articolului 46 din Decizia nr. 1/95 sau Consiliului de asociere în temeiul articolului 47 alineatul (2) din Protocolul adițional.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Cauza C-374/06) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Directiva 92/12/CEE — Produse supuse accizelor — Mărci fiscale — Scoatere neregulamentară dintr-un regim de suspendare — Furt — Punerea în consum în statul membru în care a avut loc furtul — Nerambursarea mărcilor fiscale ale unui alt stat membru deja aplicate pe produsele furate)

(2008/C 51/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH

Pârât: Hauptzollamt Bielefeld

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea Directivei 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 01, p. 129) — Refuz al unui stat membru de a rambursa suma plătită pentru obținerea de mărci fiscale aplicate pe pachete de țigări scoase ulterior, în mod neregular, din regimul de suspendare pe teritoriul unui alt stat membru, cu plata, în consecință, a accizelor în acest alt stat — Furt al țigărilor

Dispozitivul

Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a dispozițiilor privind comitetele care asistă Comisia în exercitarea atribuțiilor sale de executare prevăzute în actele Consiliului adoptate în conformitate cu procedura de consultare (unanimitate), nu se opune reglementării unui stat membru care exclude rambursarea sumei plătite pentru achiziționarea de mărci fiscale emise de acest stat membru, dacă aceste mărci au fost aplicate pe produse supuse accizelor anterior punerii lor în consum în respectivul stat membru, aceste produse au fost furate într-un alt stat membru, determinând plata accizelor în acest alt stat membru, și nu s-a făcut dovada că produsele furate nu vor fi comercializate în statul membru care a emis respectivele mărci.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Landesanstalt für Landwirtschaft/Franz Götz

(Cauza C-408/06) (¹)

(A șasea directivă TVA — Activitate economică — Persoane impozabile — Organisme de drept public — Birou de vânzări de cote de lapte — Operațiuni ale agențiilor de intervenție în agricultură și ale magazinelor pentru angajați — Denaturare gravă a concurenței — Piață geografică)

(2008/C 51/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Landesanstalt für Landwirtschaft

Pârât: Franz Götz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 4 alineatul (5) al doilea și al treilea paragraf și punctele 7 și 12 din anexa D la A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Facturare fără indicarea separată a TVA pentru atribuirea unei cantități de referință de lapte — Aprecierea calității de persoană impozabilă a unui organism înființat de un land și însărcinat cu cesionarea cantităților de referință de lapte către producătorii de lapte contra unei plăți prealabile

Dispozitivul

- 1) Un birou de vânzări de cote de lapte nu este o agenție de intervenție agricolă în sensul articolului 4 alineatul (5) al treilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/41/CE a Consiliului din 19 ianuarie 2001, coroborat cu punctul 7 din anexa D la aceasta și nici un magazin pentru angajați în sensul aceluiași articol 4 alineatul (5) al treilea paragraf coroborat cu punctul 12 din anexa D la directiva respectivă.
- 2) Nesupunerea unui birou de vânzări de cote de lapte la plata impozitului pentru activitățile sau operațiunile realizate în calitate de autoritate publică, în sensul articolului 4 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/41, nu poate constitui o denaturare gravă a concurenței, deoarece acesta nu este comparat, într-o situație precum cea din cauza principală, cu operatori privați care furnizează prestații ce sunt în concurență cu prestațiile publice. Întrucât această apreciere este valabilă pentru orice birou de vânzări de cote de lapte care își desfășoară activitatea într-o anumită zonă de transfer, definită de statul membru respectiv, trebuie indicat faptul că zona respectivă constituie piața geografică relevantă pentru stabilirea existenței unei denaturări grave a concurenței.

(¹) JO C 310, 16.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt/Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

(Cauza C-436/06) ⁽¹⁾

(Libera circulație a capitalurilor — Fiscalitate — Impozite pe venit — Reglementare națională privind impozitarea beneficiilor realizate din cesiunea participațiilor (acțiuni) la societăți de capital)

(2008/C 51/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt

Pârâtă: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolului 56 CE — Impozitarea beneficiilor realizate din cesiunea participațiilor la societăți de capital — Reglementare națională care supune impozitarea condiției deținerii unei participări de cel puțin 10 % dacă societatea în cauză este în supusă în totalitate impozitului pe profit în statul membru și de cel puțin 1 % dacă societatea în cauză este stabilită într-un alt stat membru

Dispozitivul

Articolul 56 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea din acțiunea principală, prin care beneficiul obținut din cesiunea unor părți sociale la o societate de capital stabilită într-un alt stat membru este imediat impozabil în anul 2001 atunci când, în ultimii cinci ani, cedentul a deținut, direct sau indirect, o participare de cel puțin 1 % la capitalul societății, în timp ce beneficiul obținut din cesiunea — în aceleași condiții — a părților sociale ale unei societăți de capital stabilite în primul stat membru, supusă în totalitate impozitului pe profit, nu era impozabil în anul 2001 decât în cazul unei participări semnificative de cel puțin 10 %.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — FBTO Schadeverzekeringen NV/Jack Odenbreit

(Cauza C-463/06) ⁽¹⁾

(Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență în materie de asigurări — Asigurare de răspundere civilă — Acțiune directă a persoanei vătămate împotriva asigurătorului — Norma de competență de la domiciliul reclamantului)

(2008/C 51/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: FBTO Schadeverzekeringen NV

Intimat: Jack Odenbreit

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 9 alineatul (1) litera (b) și a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12 p. 1) — Acțiune în justiție împotriva asigurătorului de răspundere civilă în statul membru pe teritoriul căruia este domiciliată persoana vătămată — Noțiunea de beneficiar al asigurării

Dispozitivul

Trimiterea la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială efectuată la articolul 11 alineatul (2) din acest regulament trebuie interpretată în sensul că persoana vătămată poate intenta o acțiune direct împotriva asigurătorului, în fața instanței de la locul unde aceasta este domiciliată într-un stat membru, atunci când o astfel de acțiune directă este posibilă, iar asigurătorul este domiciliat pe teritoriul unui stat membru.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 decembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă**

(Cauza C-481/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice — Încălcarea articolului 6 alineatul (3) din Directiva 93/36/CE — Principii generale ale tratatului — Principiul egalității de tratament și obligația de transparență — Reglementare națională care permite să se recurgă la procedura de negociere pentru contractele de achiziții publice de bunuri având ca obiect anumite materiale medicale)

(2008/C 51/38)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și X. Lewis, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: S. Chala și D. Tsagkaraki, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 6 alineatul (3) din Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri (JO L 199, p. 1), precum și a obligației de a garanta o concurență efectivă și loială — Dispoziție națională care clasifică în categorii toate substanțele de uz medical și care stabilește un preț maxim determinat pentru fiecare categorie — Dispoziție care reprezintă un cadru de reglementare care permite să se recurgă la procedura de negociere pentru contractele de achiziții publice de bunuri având ca obiect grupe întregi de produse de această natură, caracterizate prin imposibilitatea de a realiza o comparație

Dispozitivul

1) Prin menținerea în vigoare a articolului 7 alineatul 2 din Legea 2955/2001 privind „Aprovizionarea spitalelor și altor unități de sănătate din sistemele regionale de sănătate și de asigurări de sănătate și alte dispoziții”, precum și a dispozițiilor de punere în aplicare a ordinelor ministeriale comune DY6a/oik.38611 și DY6a/oik.38609 din 12 aprilie 2005, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/78/CE a Comisiei din 13 septembrie 2001, precum și al principiilor generale ale tratatului, în special egalitatea de tratament și obligația de transparență.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 13 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Road Air Logistics Customs BV

(Cauza C-526/06) ⁽¹⁾

(Codul Vamal Comunitar și Regulamentul de aplicare — Tranzit comunitar — Infracțiune — Dovada regularității operațiunii de tranzit sau a locului în care s-a săvârșit infracțiunea — Neacordarea termenului de trei luni pentru furnizarea acestei dovezi — Rambursarea drepturilor vamale — Noțiunea „datorată legal”)

(2008/C 51/39)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Road Air Logistics Customs BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1) și a articolului 379 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 (CEE) al Consiliului (JO L 253, p. 1) — Rambursarea sau remiterea drepturilor vamale — Valoare care nu era datorată legal — Determinarea locului de naștere a unei datorii vamale

Dispozitivul

Articolul 236 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar trebuie interpretat în sensul că, faptul că autoritățile vamale nu au determinat, conform articolului 379 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, locul unde a luat naștere datoria vamală nu are drept consecință considerarea valorii drepturilor vamale ca nefiind datorată legal.

Cu toate acestea, statul membru căruia îi aparține biroul de plecare poate întreprinde măsuri de recuperare a drepturilor de import numai dacă, în conformitate cu articolul 379 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93, i-a adus la cunoștință în prealabil principalului obligat că acesta are la dispoziție un termen de trei luni pentru a furniza dovada locului în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula și numai dacă această dovadă nu a fost furnizată în acest termen.

(¹) JO C 42, 24.2.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 13 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei**

(Cauza C-528/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/98/CE — Reutilizarea informațiilor din sectorul public — Netranspunerea în termenul stabilit)

(2008/C 51/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: E. Montaguti, agent)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: D. Haven, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345, p. 90, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 73)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul stabilit, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 42, 24.2.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 decembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-85/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/60/CE — Articolul 5 alineatul (1) și articolul 15 alineatul (2) — Politica comunitară în domeniul apei — District hidrografic — Raport de sinteză și analize — Comunicare — Absență)

(2008/C 51/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: M. I. Braguglia, agent, și M. G. Fiengo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 5 alineatul (1) și a articolului 15 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193) — Neprezentarea rapoartelor de sinteză privind analizele necesare în temeiul articolului 5 în ceea ce privește anumite districte hidrografice — Nerealizarea analizelor și studiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din directivă

Dispozitivul

- 1) În ceea ce privește districtul hidrografic pilot Serchio și o parte din districtele hidrografice ale Alpilor Orientali, precum și Apeninilor de Nord, Centrali și de Sud, prin faptul că nu a prezentat un raport de sinteză privind analizele necesare în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, după cum se prevede la articolul 15 alineatul (2) din directivă, și prin faptul că nu a efectuat analizele și studiul prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din această directivă, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al articolului 15 alineatul (2) din directivă.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al
Luxemburgului**

(Cauza C-244/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/50/CE — Interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a sistemului feroviar transeuropean convențional — Netranspunere în termenul stabilit)

(2008/C 51/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și P. Dejmek, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional (JO L 164, p. 114, Ediție specială 13/vol. 45, p. 84)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 155, 7.7.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei**

(Cauza C-257/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/17/CE — Coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2008/C 51/43)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Kukovec și K. Nyberg, agenți)

Pârât: Regatul Suediei (reprezentant: A. Falk, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea în termenul prevăzut a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea în termenul stabilit a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Regatul Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 18 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză**

(Cauza C-284/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/51/CE — Contracte de achiziții publice — Proceduri de atribuire a contractelor — Netranspunerea în termenul stabilit)

(2008/C 51/44)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Caeiros, D. Kukovec și P. Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentant: M. L. Fernandes, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/51/CE a Comisiei din 7 septembrie 2005 de modificare a anexei XX la Directiva 2004/17/CE și a anexei VIII la Directiva 2004/18/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului privind contractele de achiziții publice (JO L 257, p. 127, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 220)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/51/CE a Comisiei din 7 septembrie 2005 de modificare a anexei XX la Directiva 2004/17/CE și a anexei VIII la Directiva 2004/18/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului privind contractele de achiziții publice, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 13 decembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului**

(Cauza C-294/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/38/CE — Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2008/C 51/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Maidani, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.

**Ordonanța Curții din 4 octombrie 2007 — Fred Olsen/
Comisia Comunităților Europene, Regatul Spaniei**

(Cauza C-320/05 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Transport maritim — Cabotaj maritim — Ajutoare existente — Ajutoare noi — Ajutoare care pot fi declarate compatibile cu piața comună — Serviciu de interes economic general — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2008/C 51/46)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Fred Olsen, SA (reprezentant: R. Marín Correa, abogado)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra și R. Vidal Puig, agenți), Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua extinsă) din 15 iunie 2005, Olsen/Comisia (T-17/02), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect anularea deciziei Comisiei din 25 iulie 2001 referitoare la dosarul Ajutoare de stat NN48/2001 — Spania — Ajutoare în favoarea societății maritime Transmediterránea (JO 2002, C 96, p. 4)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Fred Olsen, SA la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 271, 29.10.2005.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 24 septembrie 2007 — Miguel Torres, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Bodegas Muga, SA

(Cauza C-405/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii figurative „Torre Muga” — Procedură de opoziție — Marcă națională și internațională verbală anterioară „TORRES” — Risc de confuzie — Respingerea opoziției)

(2008/C 51/47)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Miguel Torres, SA (reprezentant: E. Armijo Chávarri, abogado)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: I. de Medrano Caballero, agent), Bodegas Muga, SA (reprezentant: F. Porcuna de la Rosa, abogado)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 11 iulie 2006, Torres/OAPI și Bodegas Muga (T-247/03), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 aprilie 2003 (cauza R 998/2001-1) privind o procedură de opoziție între Miguel Torres SA și Bodegas Muga SA

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă societatea Miguel Torres, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2006.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 noiembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Stahlwerk Ergste Westig GmbH/Finanzamt Düsseldorf — Mettmann

(Cauza C-415/06) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Răspuns care se poate deduce în mod clar din jurisprudență — Libera circulație a capitalurilor — Impozite pe venituri — Societate având sedii permanente într-un stat terț — Deducerea pierderilor realizate de respectivele sedii)

(2008/C 51/48)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Stahlwerk Ergste Westig GmbH

Pârât: Finanzamt Düsseldorf — Mettmann

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 56 CE, a articolului 57 alineatul (1) CE și a articolului 58 CE — Deducerea din beneficiul impozabil al unei societăți naționale a pierderilor rezultând din activitatea unui sediu permanent stabilit într-o țară terță — Respingerea deducerii întemeiate pe o convenție bilaterală pentru evitarea dublei impunerii încheiată cu această țară terță

Dispozitivul

Un regim fiscal național, în temeiul căruia o societate cu sediul într-un stat membru nu poate deduce pierderile aferente unui sediu permanent situat într-o țară terță, în momentul determinării rezultatelor sale, afectează într-un mod determinant exercitarea libertății de stabilire în sensul articolelor 43 CE-48 CE. Aceste dispoziții nu ar putea fi invocate într-o situație privind un astfel de sediu permanent situat într-o țară terță.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2007 — PTV Planung Transport Verkehr AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-512/06) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Articolul 1 alineatul (1) litera(b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Semn verbal map&guide)

(2008/C 51/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: PTV Planung Transport Verkehr AG (reprezentant: F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. G. Schneider, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 10 octombrie 2006 PTV/OAPI (map&guide) (în cauza T-302/03), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare împotriva deciziei prin care s-a refuzat cererea de înregistrare a mărcii verbale „map&guide” pentru anumite produse și servicii din clasele 9, 41 și 42 — Caracter distinctiv al mărcii

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă PTV Planung Transport Verkehr AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

Ordonanța Curții din 27 noiembrie 2007 — Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-163/07 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Contracte de achiziții publice de lucrări — Admisibilitate — Condiții esențiale de formă — Reprezentare obligatorie a persoanelor fizice sau juridice de către un avocat care are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru — Recurs vădit nefondat)

(2008/C 51/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar (reprezentant: C. Şahin, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. van Nuffel și F. Hoffmeister, agenți)

Obiectul

Recurs împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 17 ianuarie 2007, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret și Musa/Comisia (T-129/06), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă o acțiune având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei din 23 decembrie 2005 privind atribuirea contractului de achiziții publice de lucrări referitor la construirea de unități de învățământ în provinciile Siirt și Diyarbakir și, pe de altă parte, suspendarea executării procedurii de atribuire în cauză — Lipsa informării, în decizia atacată, cu privire la necesitatea de a fi reprezentat de un avocat care are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru în cazul unei acțiuni împotriva deciziei — Depunere tardivă a cererii îndreptate

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă societățile Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi și Musa Akar la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

Ordonanța Curții din 19 octombrie 2007 — Derya Beyatli/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-238/07 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Funcție publică — Concurs general pentru cetățenii Republicii Cipru — Anunț de concurs — Termene — Reclamație — Scrisoare adresată șefului delegației Comisiei în Cipru)

(2008/C 51/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Derya Beyatli (reprezentant: A. Demetriades, dikigorosd)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și M. H. Kraemer, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 5 martie 2007, Beyatli și Candan/Comisia (T-455/04), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă o acțiune prin care se urmărea anularea deciziei juriului concursului EPSO/A/1/03 pentru constituirea unei rezerve de administratori asistenți de naționalitate cipriotă, de neadmitere a reclamațiilor la probele orale ale concursului respectiv — Termen de introducere a unei plângeri conform articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă pe doamna Beyatli la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale civile di Modena (Italia) la 1 octombrie 2007 — Alberto Severi, Cavazzuti e figli/Regione Emilia-Romagna

(Cauza C-446/07)

(2008/C 51/52)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale civile di Modena

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Alberto Severi, Cavazzuti e figli

Pârâtă: Regione Emilia-Romagna

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2081/92 [devenite articolul 3 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/06 ⁽¹⁾] raportate la articolul 2 din Decretul legislativ 109/92 (articolul 2 din Directiva 2000/13/CE ⁽²⁾) trebuie interpretate în sensul că denumirea unui produs alimentar care include referințe geografice, pentru care, la nivel național, a fost „respinsă” sau în orice caz blocată formularea în fața Comisiei Europene a unei cereri de înregistrare ca denumire de origine protejată (DOP) sau indicație geografică protejată (IGP), în sensul regulamentelor citate, trebuie considerată a fi generică cel puțin pe parcursul întregii perioade în care produce efecte această „respingere” sau blocare?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2081/92 [devenite articolul 3 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/06] raportate la articolul 2 din Decretul legislativ 109/92 (articolul 2 din Directiva 2000/13/CE) trebuie interpretate în sensul că denumirea unui produs alimentar care evocă un anumit loc, neînregistrată ca DOP sau IGP în sensul regulamentelor citate, poate fi utilizată în mod legitim în cadrul pieței europene de către producătorii care au folosit această denumire cu bună-credință și în mod constant pentru o lungă perioadă anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CEE) nr. 2081/92 [devenit Regulamentul (CE) nr. 510/06] și în perioada ulterioară acestei intrări în vigoare?
- 3) Articolul 15 alineatul (2) din Directiva 89/104/CEE ⁽³⁾ de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că titularul unei mărci colective pentru un produs alimentar care include o referință geografică nu este îndreptățit să împiedice producătorii unui produs cu aceleași caracteristici să desemneze acest produs cu o

denumire similară celei incluse în marca colectivă, în condițiile în care respectivii producători au utilizat această denumire cu bună-credință și în mod constant pentru o perioadă mult anterioară datei înregistrării mărcii colective amintite?

⁽¹⁾ JO L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114.

⁽²⁾ JO L 109, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 9.

⁽³⁾ JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol.1, p. 92.

Recurs introdus la 21 noiembrie 2007 de AGC Flat Glass Europe SA, anterior Glaverbel SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 12 septembrie 2007 în cauza T-141/06, Glaverbel SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI)

(Cauza C-513/07 P)

(2008/C 51/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: AGC Flat Glass Europe SA, anterior Glaverbel SA (reprezenți: S. Möbus și T. Koerl, lawyers)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 12 septembrie 2007 în cauza T-141/06 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3183068;
- obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta afirmă că hotărârea atacată a Tribunalului de Primă Instanță este întemeiată pe interpretarea eronată a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ (denumit în continuare „RMC”) cauzată de aprecierea eronată a publicului țintă și de aprecierea eronată a teritoriului care trebuie luat în considerare.

1. Contrar aprecierii Tribunalului de Primă Instanță, publicul țintă este alcătuit numai din specialiști din industria sticlei. Tribunalul de Primă Instanță a făcut așadar o aplicare greșită a articolului 7 alineatul (3) RMC în ceea ce privește aprecierea publicului țintă.

2. Contrar aprecierii Tribunalului de Primă Instanță, intimatul a examinat în mod greșit probele furnizate în ceea ce privește caracterul distinctiv dobândit pentru fiecare stat membru în parte, în măsura în care acest fapt este aparent contrar articolului 7 alineatul (3) RMC care impune un caracter distinctiv dobândit prin utilizarea în ansamblul Comunității Europene. Ceea ce ar fi trebuit să întreprindă intimata, în loc să aprecieze numărul statelor membre, ar fi fost să examineze probele furnizate în ansamblu și să aprecieze dacă acestea formează o imagine coerentă de utilizare susținută într-o zonă geografică suficient de întinsă și pe o perioadă suficient de îndelungată anterior depunerii cererii de înregistrare.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146).

Recurs introdus la 22 noiembrie 2007 de Regatul Suediei împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Marea Cameră) pronunțate la 12 septembrie 2007 în cauza T-36/04, Asociația de la presa internațională ASBL (API)/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și S. Johansson)

Celelalte părți în proces: Asociația de la presa internațională ASBL (API) și Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea alineatului (2) din dispozitivul hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 12 septembrie 2007 în cauza T-36/04;
- anularea în întregime a deciziei Comisiei din 20 noiembrie 2003 potrivit concluziilor prezentate de API în fața Tribunalului de Primă Instanță și, în consecință, de asemenea în ceea ce privește refuzul accesului la pledoariile prezentate de Comisie în cauza T-209/01 Honeywell/Comisia, cauza T-210/01 General Electric/Comisia și cauza C-203/03 Comisia/Austria și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin hotărârea atacată, Tribunalul de Primă Instanță a aplicat în mod incorect dreptul comunitar întrucât nu a anulat în întregime decizia Comisiei.

2. Pe de o parte, Tribunalul de Primă Instanță a considerat că, potrivit articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (¹), instituțiile sunt obligate să analizeze dacă divulgarea conținutului ar putea aduce atingere în mod specific și concret unui interes protejat printr-o excepție. Numai în acest caz o excepție poate reprezenta temeiul unui refuz de divulgare a unui document. Această analiză trebuie făcută în raport cu fiecare document în parte. Recurentul susține această concluzie.

3. Totuși, pe de altă parte, Tribunalul de Primă Instanță a concluzionat că exact în acest caz Comisia nu era obligată să efectueze o astfel de examinare, referindu-se la faptul că există o cerință generală de confidențialitate pentru documentele depuse în cauzele pendinte până la încheierea procedurii orale în acea cauză. Această cerință generală de confidențialitate se bazează în parte pe dreptul de a fi ascultat în fața unei instanțe imparțiale și în parte pe faptul că Comisia trebuie să își poată apăra interesele ca parte în cauză. În această privință, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât că, atunci când a refuzat accesul la documentele depuse, Comisia nu a realizat o apreciere incorectă.

4. Potrivit recurentului, această ultimă concluzie este incompatibilă cu obligația de a examina problema dezvoltării prin raportare la conținutul documentului specific. Prin hotărârea sa, Tribunalul de Primă Instanță a aplicat așadar în mod incorect dreptul comunitar.

(¹) JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria

(Cauza C-535/07)

(2008/C 51/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnul R. Sauer și doamna D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Austria a încălcat obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie

1979 privind conservarea păsărilor sălbatice ⁽¹⁾ și cu articolul 6 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽²⁾, întrucât:

- a) nu a desemnat în mod corect (în cazul „Hansag” în landul federal Burgenland), respectiv nu a delimitat în mod corect (în cazul „Niedere Tauern” în landul federal Styria), conform criteriilor ornitologice, cele mai adecvate teritorii, ca număr și suprafață, drept arii de protecție specială pentru conservarea păsărilor respective în înțelesul articolului 4 alineatele (1) și (2),
- b) nu a acordat unei părți din ariile de protecție specială deja desemnate protecția juridică corespunzătoare articolului 4 alineatele (1) și (2) din directiva privind conservarea păsărilor, respectiv articolului 6 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 din Directiva 92/43/CEE.
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului (directiva privind conservarea păsărilor) obligă statele membre să clasifice în special cele mai adecvate teritorii, ca număr și suprafață, drept arii de protecție specială (APS) pentru conservarea speciilor cuprinse în anexa I la directivă, precum și să ia măsuri similare pentru speciile migratoare care apar în mod regulat și nu sunt cuprinse în anexa I. Unei APS ar trebui să i se acorde o protecție juridică adecvată care să asigure printre altele supraviețuirea și înmulțirea speciilor cuprinse în anexa I la directivă precum și înmulțirea, schimbarea penelor și hibernarea speciilor migratoare care apar în mod regulat și nu sunt cuprinse în anexa I. Întrucât conform articolului 7 din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (directiva „habitate”) obligațiile care decurg printre altele din articolul 6 alineatul (2) din aceeași directivă înlocuiesc obligațiile rezultând din articolul 4 alineatul (4) prima teză din Directiva privind conservarea păsărilor în ceea ce privește ariile de protecție specială, protecția juridică a acestor arii ar trebui să garanteze în plus și evitarea deteriorării habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, pentru care ar fi fost desemnate respectivele arii, precum și evitarea perturbării semnificative a acestor specii.

Republica Austria ar fi încălcat obligațiile care îi revin potrivit acestor dispoziții de drept comunitar, prin faptul că nu ar fi desemnat aria „Hansag” în calitate de APS, respectiv a nu ar fi delimitat aria „Niedere Tauern” conform cerințelor din Directiva privind conservarea păsărilor și, în sfârșit, nu ar fi acordat unei părți din ariile de protecție specială deja desemnate protecția juridică corespunzătoare cerințelor din dispozițiile menționate mai sus.

Cu toate că Republica Austria ar fi recunoscut necesitatea desemnării ariei „Hansag” în calitate de APS și ar fi confirmat în mod repetat intenția de a realiza această desemnare, aceasta nu ar fi îndeplinit obligația de desemnare până la expirarea termenului prevăzut în avizul motivat.

Delimitarea neconformă cerințelor Directivei privind conservarea păsărilor a ariei „Niedere Tauern” privește, pe de o parte,

luarea în considerare insuficientă a habitatelor necesare pentru prundărașul de munte (*Charadrius morinellus*) și, pe de altă parte, cuprinderea insuficientă a habitatelor constatate pentru anumite specii de păsări de pădure, respectiv pentru speciile ciocnitoare sură (*Picus Canus*) și ieruncă (*Bonasa bonasia*). Este adevărat că statele membre au dispus de o anumită marjă de apreciere în privința alegerii și delimitării APS, dar această marjă ar fi totuși limitată de faptul că desemnarea acestor arii este supusă respectării criteriilor ornitologice stabilite în directivă. În special, un stat membru nu ar fi îndreptățit să ia în considerare, la alegerea și delimitarea unei arii, cerințele economice prevăzute la articolul 2 din directiva privind conservarea păsărilor, respectiv la articolul 6 alineatul (4) din directiva „habitate”.

În ceea ce privește protecția juridică a ariilor de protecție specială deja desemnate în Austria, ar trebui luate „măsuri speciale de protecție” pentru fauna ornitologică regăsită într-o arie care îndeplinește criteriile unei desemnări ca APS și ar fi de asemenea necesară stabilirea exactă a măsurilor de protecție necesare și adaptarea acestora în funcție de caracteristicile specifice și de condițiile de mediu ale APS. Scopurile de conservare specifice cuprinse în instrumentele de protecție juridică în înțelesul articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva privind conservarea păsărilor, respectiv scopurile de conservare specifice în înțelesul articolului 6 alineatul (2) din directiva „habitate” pentru speciile avute în vedere de la caz la caz, împreună cu măsurile și regulile concrete (obligații și interdicții) necesare pentru arie ar trebui de asemenea să aibă caracter obligatoriu și să se beneficieze de o publicitate suficientă. După examinarea reglementărilor existente în fiecare din landurile federale s-ar putea constata că protecția juridică prevăzută în aceste reglementări nu ar corespunde cerințelor menționate mai sus și prin urmare nu ar putea fi considerată drept suficientă conform dispozițiilor din directiva privind conservarea păsărilor și a celor din directiva „habitate”.

⁽¹⁾ JO L 103, p. 1, Ediție specială 15/vol. 1, p. 77.

⁽²⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială 15/vol. 2, p. 109.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-536/07)

(2008/C 51/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Kukovec și R. Sauer, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 coroborat cu articolul 11 din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări ⁽¹⁾ prin faptul că orașul Köln a încheiat un contract cu societatea imobiliară Köln Messe 15 bis 18 GbR (actualmente societatea imobiliară Köln Messe 8-11) la 6 august 2004 fără a organiza o procedură de atribuire cu cerere de ofertă la nivel european potrivit dispozițiilor menționate;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 7 din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (denumită în continuare „directiva”) impune autorităților contractante să urmeze o anumită procedură pentru atribuirea contractelor de achiziții publice de lucrări. În această privință, procedura de negociere se aplică numai în cazuri de excepție și numai în condiții bine determinate, în timp ce ca regulă generală se aplică procedura deschisă sau restrânsă. Pentru ca în domeniul achizițiilor publice să existe o concurență efectivă este necesar ca procedurile de atribuire preconizate de regulă să fie făcute publice în întreaga Comunitate. Articolul 11 din directivă cuprinde dispozițiile relevante privind publicarea anunțurilor.

Cererea privește atribuirea unui contract de achiziții publice de lucrări de către orașul Köln unei societăți de investiții private fără organizarea procedurii necesare, în special fără publicarea unui anunț. Obiectul contractului de achiziții publice ar fi fost construirea a patru hale de expoziție pentru a fi utilizate de KölnMesse GmbH, o întreprindere privată, al cărei acționar majoritar este orașul Köln. Potrivit contractului de lucrări contestat, societatea de investiții avea obligația de a construi noile hale de expoziție și localurile aferente potrivit unor specificații detaliate. Orașul urma să închirieze clădirile pentru o perioadă determinată de 30 de ani contra unei chirii totale de peste 600 de milioane EUR. În cadrul unui contract de subînchiriere, acesta, la rândul lui, închiria mai departe clădirile respective întreprinderii KölnMesse GmbH, organizatoare a târgului de expoziții.

În opinia Comisiei este în discuție un contract de achiziții publice de lucrări care potrivit directivei ar fi trebuit atribuit printr-o procedură concurențială în cadrul unei cereri de ofertă la nivel european. În primul rând, orașul Köln ca persoană juridică de drept public ar fi autoritate contractantă în sensul directivei. Acesta ar fi astfel obligat ca pentru contractele care intră în domeniul de aplicare al directivei să respecte prevederile acestei directive privind procedurile de atribuire. În al doilea rând, Comisia susține că, în pofida faptului că este desemnat drept

„contract de închiriere” și a prevederilor aparent preferențiale de acordare a unui drept de uz (contra cost), ca urmare a motivelor prezentate în continuare contractul respectiv trebuie calificat drept contract de achiziții publice de lucrări în sensul articolului 1 litera (a) din directivă.

Potrivit definiției din dreptul comunitar, un contract de achiziții publice de lucrări include și contracte care au ca obiect acordarea posibilității de utilizare a unei clădiri neconstruite încă, dar descrisă foarte precis de autoritatea contractantă în specificațiile acesteia. Potrivit jurisprudenței Curții clasificarea unui contract în cazul în care prezintă elemente distincte trebuie făcută în funcție de obiectul principal al contractului, iar desemnarea contractului în discuție drept „contract de închiriere” și simpla clasificare a acestuia drept contract de închiriere potrivit dreptului german sunt irelevante pentru aprecierea acestuia din punct de vedere al directivei.

În ceea ce privește contractul în discuție, din contextul economic și din circumstanțele încheierii acestuia rezultă că părțile, la încheierea contractului principal, au avut în vedere în primul rând construirea hălelor de expoziție potrivit specificațiilor detaliate furnizate de orașul Köln. Elementul cheie al contractului ar fi finanțarea unor servicii de lucrări, contraprestația fiind extinsă în timp. Din punct de vedere economic contractul ar avea același rezultat ca și un contract de lucrări pentru servicii de construcții.

Din punct de vedere al dispozițiilor directivei nu este relevant dacă autoritatea contractantă devine proprietara clădirii ce urmează a fi construită sau nu, respectiv dacă aceasta intenționează să utilizeze ea însăși clădirea construită sau dacă intenționează să o pună la dispoziția publicului sau a unor anumiți terți.

Dreptul de utilizare ar fi în speță o simplă consecință a împrejurării că terenul construcției (și potrivit dreptului german în mod necesar și clădirea construită) este proprietatea constructorului privat. Împrejurarea că viitorul utilizator al hălelor de expoziție urmează a fi KölnMesse GmbH nu schimbă cu nimic faptul că orașul Köln este singurul partener de contract al societății de investiții și prin urmare numai acestuia îi este datorată prestația societății de investiții.

Întrucât nu există nicio circumstanță aparentă care să justifice atribuirea directă a contractului fără publicarea unui anunț, Comisia trebuie să considere că, prin încheierea contractului în discuție de către orașul Köln, în calitate de autoritate contractantă, fără publicarea anterioară a unui anunț, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei.

(¹) JO L 199, p. 54.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 4 decembrie 2007 — Apis-Hristovich EOOD/Lakorda AD

(Cauza C-545/07)

(2008/C 51/57)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Apis-Hristovich EOOD

Pârât: Lakorda AD

Întrebările preliminare

- 1) Cum trebuie interpretate și diferențiate noțiunile „transfer permanent” și „transfer temporar”, în scopul:
 - stabilirii faptului dacă o extragere în sensul articolului 7 alineatul (2) litera (a) din Directiva 96/9/CE ⁽¹⁾ se efectuează dintr-o bază de date accesibilă prin mijloace electronice,
 - stabilirii momentului la care se presupune că o extragere în sensul articolului 7 alineatul (2) litera (a) din Directiva 96/9/CE se efectuează dintr-o bază de date accesibilă prin mijloace electronice,
 - stabilirii importanței pentru evaluarea unei extrageri a împrejurării potrivit căreia conținutul unei baze de date extras în această modalitate servește la constituirea unei baze de date noi și modificate?
- 2) Care este criteriul care trebuie aplicat în cadrul interpretării noțiunii „extragere a unei părți substanțiale din punct de vedere cantitativ”, în cazul în care bazele de date trebuie repartizate și sunt utilizate în subgrupe separate care reprezintă produse comerciale autonome? Trebuie să se recurgă la criteriul privind dimensiunea bazelor de date în cadrul întregului produs comercial sau la criteriul privind dimensiunea bazelor de date în cadrul subgrupeii respective?
- 3) În cadrul interpretării noțiunii „parte substanțială din punct de vedere calitativ” trebuie considerată drept criteriu împrejurarea că o categorie determinată de date, despre care se pretinde ca au fost extrase, au fost obținute de producător de la o sursă care nu este general accesibilă, astfel încât obținerea datelor a fost posibilă numai prin extragerea acestora din bazele de date ale însuși acestui producător?
- 4) Care sunt criteriile care trebuie aplicate pentru a stabili dacă s-a efectuat o extragere dintr-o bază de date accesibilă prin mijloace electronice? Poate fi considerată drept indiciu al efectuării unei extrageri împrejurarea că baza de date a producătorului dispune de o structură specifică, de noțiuni,

avertizări, ordine, câmpuri, hyperlinkuri și texte redacționale și împrejurarea că aceste elemente se regăsesc în baza de date a autorului pretensei infracțiuni? În cadrul acestei evaluări, prezintă importanță structurile originale ale organizării ambelor baze de date aflate în opoziție?

- 5) În cadrul stabilirii existenței unei extrageri, prezintă importanță programul informatic/sistemul pentru gestionarea bazei de date, atunci când acesta nu face parte din baza de date?
- 6) Având în vedere faptul că, potrivit Directivei 96/9/CE și jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, „o parte substanțială, din punct de vedere cantitativ și calitativ, a bazei de date” trebuie asociată cu investiții importante în vederea obținerii, verificării sau realizării unei baze de date, cum trebuie interpretate aceste noțiuni atât în raport cu actele cu caracter normativ și individual accesibile publicului emise de către autoritățile de stat ale puterii executive, cât și în raport cu traducerile oficiale ale acestora și cu jurisprudența?

⁽¹⁾ Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, p. 20, Ediție specială 13/vol. 17, p. 102).

Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-547/07)

(2008/C 51/58)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neclasificarea ca arii de protecție specială pentru păsări (APS) a tuturor ariilor care, în urma aplicării criteriilor ornitologice, par a fi cele mai adecvate pentru conservarea speciilor de păsări, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice,
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Polonă era obligată să stabilească ariile de protecție specială pentru păsări cu ocazia aderării sale la Uniunea Europeană.

În decembrie 2004 ar fi fost publicat în Polonia un inventar ornitologic al habitatelor păsărilor cu relevanță europeană (IBA 2004) care ar recunoaște, în baza unor criterii ornitologice, 140 de arii esențiale pentru conservarea păsărilor.

Cincisprezece dintre zonele incluse în inventarul IBA 2004 nu ar fi fost clasificate de Republica Polonă ca APS în pofida faptului că autoritățile poloneze nu au prezentat nicio analiză științifică care să justifice această lipsă.

În plus, suprafața a opt APS ar fi fost cu mult inferioară celei care figura în inventarul IBA 2004 astfel încât dincolo de limitele acestor APS s-ar afla teritorii care, potrivit IBA 2004, par cele mai adecvate în vederea clasificării ca APS.

În plus, în septembrie 2007, autoritățile poloneze ar fi redus suprafața a cinci arii desemnate drept APS fără a informa Comisia, fapt care nu este lipsit de importanță în ceea ce privește protecția păsărilor.

(¹) JO L 103, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 77.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-554/07)

(2008/C 51/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Lyal și M. Afonso, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin transpunerea greșită a articolului 13 din Directiva 2006/112 (inclusiv a Anexei I la directivă) în legislația irlandeză și, prin urmare, prin excluderea din domeniul de aplicare al taxei a tuturor activităților economice în care se angajează statul, autoritățile locale și alte organisme de drept public, cu anumite excepții limitate, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolele 2,

9 și 13 din Directiva 2006/112/EC a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹);

— obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În Irlanda, autoritățile centrale și locale sunt considerate persoane impozabile numai în măsura în care Ministerul Finanțelor a emis un ordin special în acest sens. În opinia Comisiei, această situație este contrară sistemului prevăzut la articolul 13 din directiva TVA din mai multe puncte de vedere. În primul rând, nu există nicio prevedere care să se refere la impozitarea organismelor publice în cazul în care acestea nu acționează în calitate de autorități publice. În al doilea rând, nu există nicio prevedere generală referitoare la impozitarea organismelor publice în cazul în care acestea acționează în calitate de autorități publice, dar se angajează într-o activitate economică a cărei neimpozitare ar avea drept consecință a denaturare semnificativă a concurenței. Impozitarea organismelor publice este în totalitate la discreția Ministerului Finanțelor. Prevederile relevante nu conțin niciun criteriu în ceea ce privește decizia acestuia. În al treilea rând, nu există nicio prevedere referitoare la impozitarea activităților prevăzute în Anexa I la directiva TVA.

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Regatul Unit) la 17 decembrie 2007 — S. P. C. M. SA, C. H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated/Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-558/07)

(2008/C 51/60)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: S. P. C. M. SA, C. H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated

Pârât: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Întrebările preliminare

- 1) În lumina faptului că cerințele de înregistrare din titlul II din Regulamentul REACH ⁽¹⁾ nu se aplică polimerilor în temeiul articolului 2 alineatul (9) din același regulament, referința la „substanțe monomere” din articolul 6 alineatul (3) desemnează:
- monomeri care au reacționat, și anume monomeri care au reacționat împreună astfel încât sunt nedisociabili de polimerul din care fac parte;
 - monomeri care nu au reacționat, și anume monomeri reziduali din procesul de polimerizare și care își mențin propria identitate și propriile proprietăți chimice distincte de polimer după finalizarea procesului sau
 - atât monomeri care au reacționat cât și monomeri care nu au reacționat?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este fie a) fie c), aplicarea articolului 6 alineatul (3) în privința producătorilor sau importatorilor de polimeri este nelegală ca urmare a faptului că cerințele respective sunt neraționale, discriminatorii sau disproporționate?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta**(Cauza C-563/07)**

(2008/C 51/61)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și D. Lawunmi, agenți)

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, necomunicând informațiile necesare pentru a se conforma Deciziei nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu

efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Decizia”) în Malta, coroborată cu articolele 2-7 din Decizia nr. 166/2005/CE a Comisiei din 10 februarie 2005 de stabilire a normelor de aplicare a Deciziei nr. 280/2004/CE, Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Decizie.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 3 alineatul (1) din Decizia nr. 280/2004/CE, în scopul evaluării progreselor înregistrate și al pregătirii de către Comunitate a comunicărilor anuale, în conformitate cu obligațiile asumate în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto, statele membre comunică până la 15 ianuarie în fiecare an anumite informații privind emisiile de gaze cu efect de seră.

Având în vedere faptul că Republica Malta nu a comunicat Comisiei informațiile ce trebuiau transmise până la 15 ianuarie 2006, Comisia trebuie să considere că autoritățile malteze nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Decizie.

⁽¹⁾ JO L 49, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 194.

Acțiune introdusă la 10 ianuarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta**(Cauza C-11/08)**

(2008/C 51/62)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: K. Simonsson, agent)

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prevăzând în dreptul său național că inspectorii care nu îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa VII la Directiva 95/21/CE a Consiliului din 19 iunie 1995 privind controlul statului de port al navelor ⁽¹⁾ sunt acceptați dacă sunt angajați de autoritatea competentă pentru controlul statului de port la 1 mai 2004, Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 alineatul (1) și al anexei VII la directivă;
- obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 12 alineatul (1) din directivă prevede, ca normă generală, că inspecțiile trebuie efectuate doar de inspectorii care îndeplinesc criteriile de calificare stabilite în anexa VII la această directivă. Punctul 5 din anexa VII prevede, ca o excepție de la această normă generală, că inspectorii care nu îndeplinesc criteriile menționate la punctele 1-4 din aceasta sunt desemnați dacă sunt angajați de autoritatea competentă a unui stat membru pentru controlul statului de port la data adoptării directivei, cu alte cuvinte, la 19 iunie 1995.

Actul de aderare nu prevede măsuri tranzitorii privind aplicarea directivei în privința Maltei. În conformitate cu articolul 2 din Actul de aderare dispozițiile directivei sunt obligatorii pentru Republica Malta începând cu data aderării.

Potrivit Comisiei, Reglementarea din anul 2004 privind controlul navelor comerciale de către statul de port [Merchant Shipping (Port State Control) Regulations, 2004 (denumită în continuare „reglementarea”) adoptată de Malta pentru punerea în aplicare a directivei, este incompatibilă cu directiva, coroborată cu Actul de aderare, în măsura în care prevede că inspectorii care nu îndeplinesc criteriile menționate la punctele 1-4 din anexa VII la directivă sunt desemnați dacă sunt angajați de autoritatea competentă a unui stat membru pentru controlul statului de port între 19 iunie 1995 și data intrării în vigoare a respectivei reglementări, cu alte cuvinte, 1 mai 2004.

(¹) JO L 157, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 3, p. 160.

Ordonanța președintelui Camerei a patra a Curții din 11 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene

(Cauza C-269/06) (¹)

(2008/C 51/63)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 190, 12.8.2006.

Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 20 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-482/06) (¹)

(2008/C 51/64)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din 27 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară

(Cauza C-30/07) (¹)

(2008/C 51/65)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 69, 24.3.2007.

Ordonanța președintelui Curții din 16 noiembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-31/07) (¹)

(2008/C 51/66)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 56, 10.3.2007.

**Ordonanța președintelui Curții din 20 noiembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană****(Cauza C-190/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 51/67)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 29 noiembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză****(Cauza C-234/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 51/70)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 155, 7.7.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 16 noiembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Zala Megyei Bíróság — Republica Ungară) — OTP Bank
rt, Merlin Gerin Zala kft/Zala Megyei Közigazgatási Hivatal****(Cauza C-195/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 51/68)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 5 decembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania****(Cauza C-245/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 51/71)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 155, 7.7.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 20 noiembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză****(Cauza C-206/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 51/69)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 21 noiembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză****(Cauza C-266/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 51/72)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

**Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză**

(Cauza C-382/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/73)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 223, 22.9.2007.

**Ordonanța președintelui Curții din 4 decembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern —
Germania) — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen
Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge
Riedel, André Richter, Andreas Schneider/Superfast Ferries
SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD**

(Cauza C-413/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/74)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 ianuarie 2008 — Hoya/OAPI — Indo (AMPLITUDE)

(Cauza T-9/05) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare AMPLITUDE — Marcă figurativă națională anterioară AMPLY — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2008/C 51/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hoya Kabushiki Kaisha (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: A. Nordemann, C.-R. Haarmann, F. Schwab și M. Nentwig, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Indo Internacional, SA (Hospitalet de Llobregat, Spania) (reprezentant: M. Currel Aguilà, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 3 noiembrie 2004 (cauza R 433/2004-1) privind o procedură de opoziție între Indo Internacional, SA și Hoya Kabushiki Kaisha.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hoya Kabushiki Kaisha la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 ianuarie 2008 — Scippacercola și Terezakis/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-306/05) ⁽¹⁾

(„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Taxe presupuse a fi excesive aplicate de către operatorul aeroportului internațional din Atena — Respingerea plângerii — Lipsa interesului comunitar”)

(2008/C 51/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Isabella Scippacercola (Bruxelles, Belgia) și Ioannis Terezakis (Bruxelles) (reprezentanți: A. Krystallidis și G. Styliakakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Hellström, A. Nijenhuis și F. Amato, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare parțială a deciziei Comisiei din 2 mai 2005 adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) din 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242) de respingere a plângerii COMP/D3/38469 privind prelevarea anumitor taxe de către operatorul aeroportului internațional din Atena în Spata și de către Olympic Fuel Company.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe Isabella Scippacercola și Ioannis Terezakis la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 271, 29.10.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 ianuarie 2007 — Inter-Ikea/OAPI — Waibel (idea)

(Cauza T-112/06) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară figurativă idea — Mărci comunitare și verbale anterioare IKEA — Motiv relativ de nulitate — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2008/C 51/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Inter-Ikea (reprezentanți: J. Gulliksson și J. Olsson, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Walter Waibel (Dingolfing, Germania) (reprezentanți: A. Fottner și M. Müller, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 februarie 2006 (cauza R 80/2005-1) privind o procedură de declarare a nulității între Inter-Ikea Systems BV și domnul Walter Waibel.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Inter-Ikea Systems BV la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de către Walter Waibel în cursul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

⁽¹⁾ JO C 131, 3.6.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 decembrie 2007 — Vodafone España și Vodafone Group/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-109/06) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Directiva 2002/21/CE — Scrisoare cu observațiile Comisiei — Articolul 7 din Directiva 2002/21 — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Lipsa afectării în mod direct — Inadmisibilitate”)

(2008/C 51/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Vodafone España, SA (Madrid, Spania) și Vodafone Group plc (Newbury, Berkshire, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Flynn, QC, E. McKnight și K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Shotter și K. Mojzesowicz, agents)

Intervenient în susținerea pârâtelor: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei ce se pretinde a fi cuprinsă în scrisoarea Comisiei din 30 ianuarie 2006 adresată către Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones, în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directiva-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Vodafone España, SA și Vodafone Group plc la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisie.
- 3) Obligă Regatul Spaniei să suporte propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 131, 3.6.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 11 decembrie 2007 — Regione Siciliana/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-156/06) ⁽¹⁾

(„Fondul Social European (FSE) — Reducerea asistenței financiare comunitare acordate inițial — Acțiune în anulare — Entitate regională sau locală — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2008/C 51/79)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Regione Siciliana (Italia) (reprezentant: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Flynn, M. Velardo și A. Weimar, agenți, asistați de G. Faedo, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2006) 1171 a Comisiei din 23 martie 2006 de reducere a asistenței financiare acordate prin Fondul Social European (FSE) pentru un program operațional în regiunea Sicilia, care face parte din cadrul comunitar de asistență pentru intervențiile structurale comunitare în temeiul obiectivului nr. 1 în Italia (pentru perioada 1994-1999).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Regione Siciliana la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 178, 29.7.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Donnici/Parlamentul European

(Cauza T-215/07) ⁽¹⁾

(„Desesizare”)

(2008/C 51/80)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italia) (reprezentanți: M. Sanino, G. M. Roberti, I. Perego și P. Salvatore, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: H. Krück, N. Lorenz și L. Visaggio, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Parlamentului European din 24 mai 2007 privind verificarea prerogativelor lui Beniamino Donnici [2007/2121 (REG)], prin care se declară ca nefiind valid mandatul său de membru al Parlamentului European.

Dispozitivul

- 1) Tribunalul se desesizează în cauza T-215/07 în favoarea Curții, pentru ca aceasta să se poată pronunța asupra cererii de anulare.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2007 — Dow AgroSciences și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-367/07 R)

(„Măsurii provizorii — Directiva 91/414/CEE — Cerere de suspendare a executării — Admisibilitate — Lipsă a urgenței”)

(2008/C 51/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Hertfordshire, Regatul Unit), Dow AgroSciences BV (Hoek, Țările de Jos), Dow AgroSciences Danmark A/S (Kongens Lyngby, Danemarca), Dow AgroSciences GmbH (München, Germania), Dow AgroSciences (Mougins, Franța), Dow AgroSciences Export (Mougins), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapesta, Ungaria), Dow AgroSciences Italia Srl (Milano, Italia), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia), Dow AgroSciences Distribution (Mougins), Dow AgroSciences Iberica, SA (Madrid, Spania), Dow AgroSciences s.r.o. (Praga, Republica Cehă), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Indiana, Statele Unite) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Doherty și L. Parpala, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei 2007/437/CE a Comisiei din 19 iunie 2007 de neincluere a haloxifopului-R în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și de retragere a autorizațiilor pentru produsele fitosanitare care conțin această substanță (JO L 163, p. 22), până la pronunțarea hotărârii în acțiunea principală.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din
14 decembrie 2007 — Republica Portugheză/Comisia
Comunităților Europene**

(Cauza T-387/07 R)

(Măsuri provizorii — Reducerea unei contribuții financiare —
Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței)

(2008/C 51/82)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Fernandes, S. Rodrigues și A. Gattini, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și L. Flynn, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării, pe de o parte, a Deciziei Comisiei C (2007) 3772 din 31 iulie 2007 privind reducerea contribuției financiare acordate de Fondul European de Dezvoltare Regională în favoarea subvenției globale „SGAIA” prin Decizia Comisiei C (95) 1769 din 28 iulie 1995 și, pe de altă parte, a pretinsului ordin de plată conținut într-o notă de debit din 17 septembrie 2007.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — YKK și alții/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-448/07)

(2008/C 51/83)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: YKK Corp. (Tokyo, Japonia), YKK Holding Europe BV (Sneek, Țările de Jos), YKK Stocko Fasteners GmbH (Wuppertal, Germania) (reprezentanți: H. Kaneko și C. Venne-mann, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei atacate în măsura în care privește pe fiecare dintre reclamante;
- în consecință, anularea amenzilor aplicate fiecărei reclaman-te;
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată în măsura în care privește pe fiecare dintre reclamante sau, cel puțin, anularea sau reducerea amenzilor aplicate fiecărei reclaman-te;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei Comisiei C(2007) 4257 final din 19 septembrie 2007 în cauza COMP/E-1/39.168 — PO/Articole de mercerie din metal și din plastic: închizători, prin care Comisia a constatat că reclamantele, împreună cu alte întreprinderi, au încălcat articolul 81 CE prin:

- acorduri asupra unor majorări de prețuri coordonate și schimb de informații confidențiale cu privire la prețuri și la punerea în aplicare a majorărilor de prețuri în cadrul „cooperării Basel, Wuppertal și Amsterdam”;
- stabilirea prețurilor, monitorizarea majorărilor de prețuri și alocarea clienților într-o cooperare bilaterală cu Pryn Fashion și
- schimbul de informații cu privire la prețuri, discutarea prețurilor și convenirea unei metodologii pentru stabilirea de prețuri minime într-o cooperare tripartită cu Coats și Pryn.

În sprijinul acțiunii lor, reclamantele susțin că aplicarea unui coeficient de majorare cu caracter disuasiv de 1,25 încalcă principiul proporționalității.

Referitor la „cooperarea Basel, Wuppertal și Amsterdam”, reclamantele susțin că, în privința YKK Stocko Fasteners, Comisia a aplicat în mod eronat articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul 1/2003⁽¹⁾, potrivit căruia amenda care se aplică unei întreprinderi nu depășește 10 % din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent. Mai mult, potrivit reclamantelor, majorarea cu 1,25 cu caracter disuasiv nu este justificată pentru perioada anterioară achiziției YKK Stocko Fasteners de către YKK Holding Europe.

În ceea ce privește cooperarea bilaterală dintre Prym Fashion și reclamantele YKK Stocko Fasteners și YKK Corp., reclamantele susțin că în mod incorect Comisia a presupus că această cooperare era de dimensiune mondială.

În ceea ce privește cooperarea tripartită dintre Coats, Prym și reclamanta YKK Holding Europe, reclamantele consideră că:

- Comisia nu a demonstrat în mod corespunzător că discuțiile despre armonizarea prețurilor la cele cinci întâlniri privind fermoarele din 1998 și 1999 constituie o înțelegere sau o practică concertată contrară articolului 81 CE;
- dacă discuțiile de la cele cinci întâlniri privind fermoarele din 1998 și 1999 ar fi constituit o încălcare a articolului 81 CE, ar fi trebuit să le fie acordată reclamantelor o reducere a amenzilor pentru cooperarea lor cu Comisia potrivit programului Comisiei privind clemența;
- aceste discuții nu sunt suficiente pentru a fi considerate o încălcare „foarte gravă”;
- amenda aplicată de Comisie este disproporționată față de natura oricărei posibile încălcări și
- Comisia a omis să considere impactul unei asemenea încălcări asupra pieței CE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — Ecolan Research & Development/OAPI

(Cauza T-452/07)

(2008/C 51/84)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Ecolan Research & Development A/S (Copenhaga, Danemarca) (reprezentant: L.-E. Ström, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Trimiterea cauzei spre rejudecare la Camera de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală CAPS pentru produse din clasele 7, 16 și 17 — cererea nr. 4 957 131.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: camera de recurs a încălcat norme fundamentale de procedură și Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, în parte prin faptul că nu a constatat că recursul ar fi trebuit tradus în limba maternă a reclamantului, suedeza, și în parte prin primirea recursului și continuarea corespondenței în limba engleză. Camera de recurs nu a respectat astfel principiile protecției încrederii legitime și dreptului la egalitate de tratament.

Acțiune introdusă la 7 decembrie 2007 — Prym și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-454/07)

(2008/C 51/85)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Germania), Prym Inovon GmbH & Co. KG (Stolberg, Germania), EP Group S. A. (Comines-Warneton, Belgia) (reprezențanți: H.-J. Niemyer și C. Herrmann, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei pârâtei din 19 septembrie 2007 în măsura în care se referă la reclamante;
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor prin articolul 2 din decizie la o sumă adecvată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C (2007) 4257 final a Comisiei din 19 septembrie 2007 din cauza COMP/E-1/39.168 — Articole de mercurie din metal: închizători. Prin această decizie, întreprinderilor din grupul Prym li s-a aplicat o amendă pentru încălcarea articolului 81 CE pentru trei încălcări distincte în sectorul articolelor de mercurie din metal, în condițiile în care Comisia a stabilit în total patru astfel de încălcări.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă 11 motive.

Referitor la critica privind cooperarea multilaterală în sectorul „alte închizători” și în sectorul mașinilor de aplicare se invocă:

- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (¹) întrucât un complex de fapte a fost divizat în două încălcări distincte;

- aplicarea greșită a Comunicării privind clemența din 2002 ⁽²⁾, întrucât reducerea amenzii este mai mică cu aproximativ 30 %.

Referitor la critica privind cooperarea trilaterală în sectorul fermoarelor se invocă următoarele:

- imputarea eronată a comportamentului unei întreprinderi comune în sarcina primei și celei de a doua reclamante, precum și calcularea greșită a amenzii în privința celei de a treia reclamante;
- încălcarea părților C și D din Comunicarea privind cooperarea din 1996 ⁽³⁾.

Referitor la critica privind cooperarea bilaterală cu o întreprindere din grupul Coats se invocă:

- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în măsura în care această cooperare și una dintre încălcările sancționate prin Decizia C (2004) 4221 final a Comisiei din 26 octombrie 2004 (cauza COMP/F-1/38.338 — PO/Ace) au fost tratate ca două încălcări distincte deși acestea trebuie considerate ca fiind o încălcare unică;
- încălcarea principiului *ne bis in idem* prin impunerea din nou a unei amenzi pentru aceeași faptă;
- încălcarea articolului 253 CE ca urmare a motivării insuficiente cu privire la divizarea încălcării unice;
- încălcarea principiilor cooperării și egalității de tratament.

Referitor la cuantumul amenzii se invocă:

- încălcarea Liniilor directe privind metoda de stabilire a amenzilor ⁽⁴⁾, precum și a principiilor proporționalității și egalității de tratament;
- încălcarea articolului 253 CE ca urmare a motivării insuficiente a determinării cuantumului inițial și a definirii piețelor relevante în fapt;
- în subsidiar, încălcarea principiului proporționalității prin impunerea colectivă a unei amenzi excesive în sarcina reclamantelor și lipsa motivării.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei privind neaplicarea de amenzi sau reducerea cuantumului acestora în cauzele având ca obiect înțelegeri (JO 1996, C 207, p. 4).

⁽⁴⁾ Liniile directe privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3, Ediție specială, 08/vol. 3, p. 69).

A acțiune introdusă la 14 decembrie 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-455/07)

(2008/C 51/86)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Franța) (reprezentant: J.-M. Peyrical, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Cu titlu principal, constatarea neregulilor procedurale și a încălcării obligației de respectare a contradictorialității și, în consecință, anularea notei de debit nr. 3240909271 a Comisiei din data de 4 octombrie 2007 și obligarea acesteia la restituirea către CEVA a sumei aferente notei de debit respective;
- cu titlu subsidiar, constatarea faptului că erorile reținute în raportul de audit RAlA nu prezintă suficientă gravitate încât să poată fi aplicabil articolul 3.5 din anexa II la contract, anularea notei de debit nr. 3240909271 a Comisiei din data de 4 octombrie 2007 în măsura în care impune restituirea integrală a sumelor plătite către CEVA în cadrul contractului BIOPAL și obligarea Comisiei la restituirea către CEVA a sumei aferente notei de debit respective;
- cu titlu mult subsidiar, desemnarea unui expert ales de Tribunal în vederea verificării metodei de calcul folosite de CEVA cu privire la timpul afectat pentru realizarea proiectelor, a confruntării acestei metode cu contractul BIOPAL și cu costurile efective, prezentate în declarația cheltuielilor, a stabilirii, în formă procentuală, a diferenței dintre cuantumul erorilor de înregistrare a timpului de lucru, astfel cum a fost prezentat Comisiei și valoarea de înregistrare a acestui timp de lucru potrivit metodei de calcul aplicabile CEVA, a realizării unei evaluări a timpului de lucru direct necesar pentru îndeplinirea misiunilor CEVA în cadrul contractului BIOPAL, a stabilirii dacă acest timp de lucru efectiv pentru realizarea acestor misiuni, putea fi inferior valorii de 5 796,67 ore directe luate în considerare de CEVA.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamantul solicită anularea notei de debit prin care Comisia a cerut restituirea în întregime a plăților efectuate în avans către reclamant în cadrul contractului BIOPAL nr. QLK5-CT-2002-02431 privind acțiunea-cheie „Gestion durable de l'agriculture, de la pêche et de la sylviculture et développement intégré des zones rurales, y compris des zones montagneuses” (Gestiunea durabilă a agriculturii, pescuitului și a silviculturii și dezvoltarea integrată a zonelor rurale, inclusiv a zonelor de munte), care se înscrie în proiectul „Qualité de la vie et gestion des ressources vivantes” (Calitatea vieții și gestiunea resurselor vii) ⁽¹⁾.

În sprijinul cererii formulate, reclamantul invocă un motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare întrucât, prin încălcarea principiului contradictorialității, Comisia și-ar fi întemeiat cererea de restituire pe foile de prezență și pe concluziile OLAF, despre care reclamantul nu avea cunoștință.

Cu titlu subsidiar, reclamantul contestă aplicarea de către Comisie a articolului 26 din anexa II și constatarea efectuată de Comisie, în sensul că faptele cauzei erau suficient de grave pentru a invoca noțiunea de neregulă financiară gravă, care justifică o restituire integrală a plăților efectuate în avans.

(¹) Al cincilea program cadru al Comunității Europene pentru acțiuni comunitare în domeniul cercetării, dezvoltării tehnologice și demonstrațiilor 1998-2002.

Acțiune introdusă la 10 decembrie 2007 — Evropaiki Dynamiki/AESA

(Cauza T-457/07)

(2008/C 51/87)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Korogiannakis, lawyer)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranță Alimentară (AESA)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei AESA de a evalua oferta reclamantei ca respinsă și de a atribui contractul unui alt ofertant;
- obligarea AESA la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli ale reclamantei efectuate în legătură cu această acțiune.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta a depus o ofertă ca răspuns la cererea de ofertă a pârâtei în conformitate cu procedura deschisă pentru furnizarea de asistență și consultanță IT (JO 2007/S 97-118626). Reclamanta contestă decizia pârâtei din 1 octombrie 2007 de respingere a ofertei acesteia și de atribuire a contractului unui alt ofertant.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă faptul că EASA nu a expus motivele în conformitate cu articolul 253 CE și, în special,

că nu a informat reclamanta cu privire la meritele relative ale ofertantului căruia i-a fost atribuit contractul. Potrivit reclamantei, în evaluarea ofertelor EASA a confundat criteriile de selecție cu criteriile de atribuire și a utilizat criteriile de evaluare care nu erau expres incluse în anunțul de participare. Mai mult, reclamanta susține că EASA a săvârșit erori vădite de apreciere.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2007 — Dominio de la Vega/OAPI — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Cauza T-458/07)

(2008/C 51/88)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Dominio de la Vega, S.L. (Requena, Spania) (reprezentanți: E. Caballero Olivier, abogada și A. Sanz-Bermell y Martinez, abogado)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ambrosio Velasco, S.A. (Dicastillo, Navarra, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei camerei de recurs a OAPI din 3 octombrie 2007 (cauza R 1431/2006-2) și, prin urmare, respingerea opoziției formulate de Ambrosio Velasco, S.A.;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „DOMINIO DE LA VEGA” pentru produse din clasele 33, 42 și 43 (cererea nr. 2.789.576).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Ambrosio Velasco, S.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă comunitară (nr. 78.147) „PALACIO DE LA VEGA” pentru produse din clasa 33.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele, din clasa 33, împotriva cărora aceasta fost formulată și respinge cererea de înregistrare pentru produsele respective.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivale invocate: aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ dat fiind că nu există risc de confuzie între semnele în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2007 — Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-459/07)

(2008/C 51/89)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, China) (reprezitanți: M. Gambardella și V. Villante, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 1205/2007 al Consiliului din 15 octombrie 2007 de impunere a unor taxe antidumping asupra importurilor de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 și de extindere asupra importurilor aceluiasi produs expedit din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine, publicat în JO L 272, p. 1 din 17 octombrie 2007, în măsura în care este aplicabil reclamantei;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

Reclamanta, o societate chineză, solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 1205/2007 al Consiliului din 15 octombrie 2007 de impunere a unor taxe antidumping asupra importurilor de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 și de extindere asupra importurilor aceluiasi produs expedit din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine ⁽¹⁾, în măsura în care acesta se aplică reclamantei.

În susținerea cererii, reclamanta afirmă că este incorectă opinia Consiliului potrivit căreia toate CFL-i reprezentau același produs, în pofida diferențelor dintre ele precum durata de funcționare, puterea activă exprimată în wați, învelitoare, alte dispozitive integrate, lungime, diametru, diagonală sau consumator final.

Reclamanta afirmă în continuare că, la momentul calculării marjelor de dumping, a marjelor de subcotare și a nivelurilor de pornire ale prejudiciului, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere. În opinia reclamantei, metodologia prin care au fost extrapolate date pornind de la datele Eurostat nu a fost explicată în regulamentul atacat, iar Consiliul ar fi trebuit să furnizeze părților la anchetă un rezumat neconfidențial al metodologiei utilizate și exemple de calcul.

În plus, reclamanta afirmă că a fost încălcat dreptul său de a fi audiată cu privire la alegerea țării analoage, deoarece reclamantei nu i s-a dat posibilitatea, în timpul anchetei care a condus la adoptarea regulamentului atacat, de a formula observații cu privire la înlocuirea Mexicului prin Coreea în calitate de țară analoagă.

În continuare, reclamanta pretinde că prin impunerea de taxe antidumping atunci când interesul comunitar nu necesita o acțiune, Consiliul a încălcat articolele 7, 9 și 21 din Regulamentul de bază ⁽²⁾.

În sfârșit, în opinia reclamantei, Consiliul a încălcat articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul de bază și a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin impunerea de taxe antidumping, în pofida faptului că plângerea care a deschis ancheta nu a fost susținută de către industria comunitară, din moment ce o parte dintre producătorii comunitari care s-au opus plângerii reprezentau mai mult de 50 % din totalul producției comunitare a produsului similar.

⁽¹⁾ JO 2007, L 272, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2007 — Nokia/OAPI — Medion (LIFE BLOG)

(Cauza T-460/07)

(2008/C 51/90)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Nokia Oyj (Helsinki, Finlanda) (reprezentant: J. Tanhuanpää, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Medion AG (Essen, Germania)

Concluziile reclamantei

- Anularea în totalitate a deciziei din 2 octombrie 2007 a Camerei a doua de recurs în cauza R 141/2007-2 și transmiterea cauzei către OAPI în vederea înregistrării mărcii reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală comunitară „LIFE BLOG” pentru bunuri și servicii din clasele 9, 38 și 41 — cererea de înregistrare nr. 3 564 366

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Medion AG

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile verbale naționale și internaționale „LIFE” și „LIFETEC” pentru bunuri și servicii din clasele 1, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 21, 28, 37, 38, 41 și 42; marca verbală națională și internațională „LIFESAT” pentru bunuri din clasa 9 și marca verbală națională „Lifesign” pentru bunuri din clasele 9, 14 și 16

Decizia diviziei de opoziție: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: admite opoziția și respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 19 decembrie 2007 — Visa Europe și Visa International Service Association/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-461/07)

(2008/C 51/91)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Visa Europe Ltd (Londra, Regatul Unit) și Visa International Service Association (Wilmington, Statele Unite ale Americii) (reprezențați: S. Morris, QC, H. Davies, Barrister, A. Howard, Barrister, V. Davies, Solicitor și H. Masters, Solicitor)

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei în totalitate; în subsidiar
- anularea articolului 2 al deciziei în totalitate sau, în subsidiar, reducerea în mod adecvat a amenzii prevăzute în decizie și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea formulată, Visa Europe și Visa International Service Association (denumite în continuare „Visa”) solicită anularea, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei nr. C(2007)4471 a Comisiei din 3 octombrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE (cauza COMP/D1/37860 — Morgan Stanley/Visa International și Visa Europe), pe de o parte referitoare la constatarea faptului că Visa a încălcat articolul 81 CE și articolul 53 SEE prin refuzul admiterii Morgan Stanley Bank International Limited (denumită în continuare „Morgan Stanley”) ca membru al Visa Europe anterior datei de 22 septembrie 2006, întrucât deținea în proprietate și opera un sistem concurent de carduri și, pe de altă parte, referitoare la aplicarea unei amenzi de 10,2 milioane de euro reclamantelor.

Visa invocă trei motive privind constatarea Comisiei referitoare la încălcare. În special, cu privire la concluzia Comisiei potrivit căreia lipsa admiterii Morgan Stanley în calitate de membru Visa constituia o restricție apreciabilă a concurenței prevăzută la articolul 81 alineatul (1) CE, aceasta afirmă că este afectată de un viciu constând în erori vădite de drept și pretinde că nu au fost stabilite de către Comisie elementele necesare în susținerea acestei concluzii.

(a) În primul rând, se afirmă că pentru aplicarea dispoziției menționate mai sus, Comisia a aplicat un test juridic și economic greșit, și anume că existau „posibilități pentru alți concurenți” și, în consecință, Comisia a ajuns la o constatare de fapt și economică greșită în legătură cu pretinsele efecte ale lipsei admiterii Morgan Stanley. De fapt, în opinia Visa, Morgan Stanley nu a fost împiedicată să intre pe piața relevantă („piața de cumpărare din Regatul Unit”).

(b) În al doilea rând, se pretinde că, prin modificarea cauzei sale cu privire la efectul restrictiv în etapa deciziei, fără a da posibilitatea Visa de a răspunde referitor la noua formulare a cauzei, Comisia a încălcat o cerință procedurală esențială.

(c) În al treilea rând, chiar dacă Morgan Stanley a fost împiedicată să intre pe piața de cumpărare din Regatul Unit, se susține că nu au existat suficiente efecte anticoncurențiale.

Cu privire la amenda care a fost aplicată, Visa invocă următoarele motive, în temeiul articolului 229 CE:

- (a) În conformitate cu aplicarea principiilor fundamentale ale dreptului comunitar la împrejurările particulare ale cauzei și având în vedere incertitudinea reală care a existat cu privire la nelegalitatea lipsei admiterii Morgan Stanley, Comisia nu ar fi trebuit în nicio situație să aplice reclamantelor o amendă. De fapt, Visa consideră că nu a existat nicio justificare pentru amenda aplicată, având în vedere că acordul în discuție fusese notificat oficial Comisiei conform Regulamentului (CEE) nr. 17/62 ⁽¹⁾ și că autoritatea de a aplica o amendă potrivit Regulamentului (CE) nr. 1/2003 ⁽²⁾ a rezultat doar din întârzierea semnificativă a Comisiei în procedura administrativă.
- (b) În subsidiar, Comisia a săvârșit, în opinia Visa, diferite erori de drept și de apreciere privind nivelul amenzii pe care l-ar putea aplica în mod legal reclamantelor. Pe această bază, Visa susține că o amendă de 10,2 milioane de euro a fost vădit excesivă și disproporționată, neluând în considerare îndoiala rezonabilă privind nelegalitatea comportamentului Visa.

În sfârșit, Visa pretinde că dreptul Comisiei să îi aplice o amendă era incident doar pentru perioada în care s-a dovedit că Morgan Stanley a fost împiedicată să intre pe piața de cumpărare din Regatul Unit. Deși refuzul anterior al Visa de a admite Morgan Stanley ca membru ar fi creat o diferență în ceea ce privește condițiile de concurență pe piața relevantă, situația ar fi fost diferită ulterior acelei perioade și, în consecință, Comisia, în concordanță cu Liniile sale directe privind amenzile din 1998, nu ar fi trebuit să aplice un coeficient pentru durată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 17, primul regulament de punere în aplicare a articolelor 85 și 86 din tratat (JO 13, p. 204, Ediție specială, 8/vol. 1, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediția specială 08/vol. 4, p. 269).

Ațiune introdusă la 19 decembrie 2007 — GALP Energia España și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-462/07)

(2008/C 51/92)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: GALP Energia España SA (Madrid, Spania), Petróleos de Portugal SA (Lisabona, Portugalia) și GALP Energia, SGPS, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: M. Slotboom, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- În principal, anularea deciziei atacate sau
- în subsidiar, anularea articolelor 1, 2 și 3 din această decizie în măsura în care le privesc pe reclamante sau
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie în măsura în care li se aplică o amendă reclamantelor sau
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor prin articolul 2 din decizie;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta cerere, reclamantele solicită anularea, în tot sau în parte, a Deciziei Comisiei C (2007) 4441 final din 3 octombrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (cauza COMP/38.710 — Bitum Spania) prin care Comisia a concluzionat că reclamantele, împreună cu alte întreprinderi, au participat la o serie de acorduri și practici concertate în industria bitumului de penetrare care au acoperit teritoriul Spaniei și care au constat în acorduri de împărțire a pieței și de coordonare a prețurilor.

În susținerea pretențiilor lor, reclamantele invocă următoarele motive:

- Comisia, prin încălcarea principiului bunei administrări consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nu a asigurat o investigație echitabilă, atentă și imparțială, înlocuind propria investigație independentă a faptelor relevante cu acuzații vagi și incorecte ale celorlalți solicitanți de clemență;
- Comisia a încălcat aparent articolul 81 CE și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ prin erori vădite de apreciere și prin aplicarea greșită a prevederilor legale, concluzionând că GALP Energia España a participat la împărțirea clienților, la mecanismele de monitorizare și de compensare sau la oricare dintre acordurile asupra prețurilor, astfel cum este descris în decizia atacată;
- în continuare, Comisia a încălcat articolul 81 CE și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului prin determinarea de către aceasta a duratei pretensei încălcări a articolului 81 CE, concluzionând că implicarea GALP Energia España în practicile interzise a durat până în octombrie 2002. În plus, reclamantele susțin că, în determinarea nivelului amenzii aplicate acestora, Comisia a încălcat dispozițiile menționate mai sus;

— în final, întrucât Comisia nu a efectuat o investigație atentă și independentă, s-au realizat greșeli în administrarea probelor și a avut loc o încălcare a principiului obligației de motivare, consacrat la articolul 253 CE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-463/07)

(2008/C 51/93)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: G. Aiello, Avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 2007/647/CE a Comisiei din 3 octombrie 2007, notificată la 4 octombrie 2007, în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară și impută bugetului Republicii Italiene consecințele financiare aplicabile în cadrul lichidării cheltuielilor finanțate prin Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare”

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta contestă legalitatea deciziei atacate, în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară și impută bugetului Republicii Italiene consecințele financiare aplicabile în cadrul lichidării cheltuielilor finanțate prin Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare”.

Cheltuielile excluse practic de la această finanțare și care constituie obiectul acțiunii sunt reprezentate de primele pentru bovine, controlul preselor de ulei, existența registrului privind culturile de măsline și a SIG (sistem de informații geografice) privind culturile de măsline, controlul randamentelor, verificarea destinației uleiului și furajele uscate.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta arată că au fost încălcate:

- articolul 15 și articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului;
- articolul 9a alineatele (1) și (3), articolele 10, 16 și 26 și articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2366/98 al Comisiei din 30 octombrie 1998 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de ajutor pentru producția de ulei de măsline pentru campaniile de comercializare 1998/1999-2000/2001;
- articolul 11a din Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului din 22 septembrie 1966 privind organizarea comună a piețelor în sectorul uleiurilor și grăsimilor;
- articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2261/84 al Consiliului din 17 iulie 1984 de adoptare a normelor generale privind acordarea ajutorului pentru producția de ulei de măsline și pentru organizațiile de producători;
- articolele 2, 8, 13 și 14 din Regulamentul (CEE) nr. 785/95 al Comisiei din 6 aprilie 1995 privind stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 603/95 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul furajelor uscate.

Acțiune introdusă la 19 decembrie 2007 — Korsch/OAPI (PharmaResearch)

(Cauza T-464/07)

(2008/C 51/94)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Korsch AG (Berlin, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt J. Grzam)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 octombrie 2007 (cauza R 924/2007-4), referitoare la marca verbală nr. 5 309 839 „PharmaResearch”;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și în prezenta acțiune.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „PharmaResearch” pentru produse și servicii din clasa 9 (cererea de înregistrare nr. 5 309 836).

Decizia examinatorului: respinge înregistrarea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât nu există niciun motiv de refuz al înregistrării.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146).

**Acțiune introdusă la 25 decembrie 2007 — Osram/
Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza T-466/07)

(2008/C 51/95)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Osram GmbH (München, Germania) (reprezentant: R. Bierwagen, lawyer)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 1205/2007 al Consiliului și dispunerea menținerii efectelor regulamentului atacat până la intrarea în vigoare a unui nou regulament de modificare;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, producător german al unei game largi de diferite tipuri de becuri, inclusiv de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i), solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 1205/2007 al Consiliului din 15 octombrie 2007 de impunere a unor taxe antidumping asupra importurilor de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 și de extindere asupra importurilor aceluiași produs expedit din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine ⁽¹⁾, deoarece acest regulament prevede mențin-

nera taxelor anti-dumping doar pentru un an, în loc de perioada de cinci ani, prevăzută de Regulamentul de bază ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta afirmă în primul rând că prin considerarea a două entități ale grupului „Philips” ca fiind „producători comunitari” în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de bază, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

În al doilea rând, reclamanta susține că prin aplicarea testului privind interesul comunitar, deși un astfel de test nu este prevăzut pentru reexaminarea unor măsuri care urmează să expire, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de drept.

În al treilea rând, reclamanta susține că prin limitarea duratei taxelor antidumping la un an, Consiliul a încălcat articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază și a abuzat de puterile sale.

În sfârșit, în opinia reclamantei, Consiliul a întemeiat testul privind interesul comunitar pe constatări de fapt vădit greșite, a făcut o apreciere greșită și nu a precizat motivele.

⁽¹⁾ JO 2007, L 272, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Du Pont de Nemours (Franța) și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-467/07)

(2008/C 51/96)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Franța), Du Pont Portugal — Serviços, sociedade unipessoal, Ld.^a (Lisabona, Portugalia), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Spania), E. I. du Pont de Nemours & Co (Wilmington, Statele Unite ale Americii), Du Pont de Nemours Italiana SRL (Milano, Italia), Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Țările de Jos), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg v.d. Höhe, Germania), DuPont Poland sp. z o. o. (Varșovia, Polonia), DuPont Romania SRL (București, România), DuPont International Operations SARL (Le Grand Saconnex, Elveția), Du Pont de Nemours International SA (Le Grand Saconnex, Elveția), DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux, Franța), Du Pont Agro Hellas AE (Halandri, Grecia) (reprezitanți: D. Waelbroeck și I. Antypas, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei Comisiei din 19 septembrie 2007 privind neinclusiunea metomilului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor conținând această substanță;
- obligarea Comunității, reprezentată în cazul de față de Comisie, la repararea oricărui prejudiciu suferit de reclamante ca urmare a deciziei atacate și stabilirea cuantumului acestei despăgubiri pentru prejudiciul suferit de reclamante, estimat în prezent la aproximativ 52,5 milioane EUR, sau orice alt quantum care reflectă prejudiciul suferit sau care va fi suferit de reclamante, după cum va fi stabilit de către acestea în cursul acestei proceduri, în special pentru a lua în considerare prejudiciile viitoare;
- în subsidiar, obligarea părților să prezinte Curții într-o perioadă de timp rezonabilă de la data hotărârii cifre cu privire la cuantumul compensației la care s-a ajuns prin înțelegere între părți sau, în absența unei înțelegeri, obligarea părților să prezinte Curții în aceeași perioadă de timp concluziile lor cu cifre detaliate;
- obligarea la plata unei dobânzi cu rata stabilită la acel moment de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, plus două puncte procentuale, sau orice altă rată adecvată ce urmează a fi determinată de Curte, pentru suma datorată de la data hotărârii Curții până la plata efectivă;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 91/414/CEE a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾ prevede că statele membre autorizează un produs de uz fitosanitar numai dacă substanțele sale active sunt menționate în anexa I și sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în anexa menționată. Reclamantele solicită anularea Deciziei Comisiei 2007/628/CE din 19 septembrie 2007 privind neinclusiunea metomilului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor conținând această substanță ⁽²⁾. Reclamantele mai solicită despăgubiri pentru pretensele prejudicii cauzate de decizia atacată.

În sprijinul acțiunii lor în anulare, reclamantele susțin că decizia atacată este adoptată pe baza unei evaluări a riscului metomilului care este incompletă și vădit incorectă, întrucât Comisia nu a luat în considerare informații care erau disponibile din septembrie 2005.

Potrivit reclamantelor, Comisia a săvârșit un abuz de putere și a încălcat prevederile Directivei 91/414/CEE și principiile proporționalității, bunei administrări, securității juridice, încrederii legi-

time și nediscriminării, precum și dreptul reclamantelor de a fi ascultate și obligația de motivare.

⁽¹⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO 1991, L 230, p. 1, Ediție specială 03/vol. 10, p. 30).

⁽²⁾ JO 2002, L 255, p. 40.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Philips Lighting Poland și Philips Lighting/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza T-469/07)**

(2008/C 51/97)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Philips Lighting Poland S.A. (Pila, Polonia) și Philips Lighting BV (Eindhoven, Țările de Jos) (reprezentanți: M. L. Catrain González, lawyer, și E. Wright, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea regulamentului atacat în totalitate sau în măsura în care se referă la reclamante;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele, producători comunitari de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i), solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 1205/2007 al Consiliului din 15 octombrie 2007 de impunere a unor taxe antidumping asupra importurilor de lămpi fluorescente compacte cu balast electronic integrat (CFL-i) originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 și de extindere asupra importurilor aceluiași produs expediat din Republica Socialistă Vietnam, Republica Islamică Pakistan și Republica Filipine ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamantele afirmă că articolul 3 alineatul (1), articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază ⁽²⁾ au fost încălcate de către Consiliul prin impunerea de taxe antidumping, deși nu s-a demonstrat că expirarea măsurilor ar favoriza continuarea sau reparația prejudiciului adus industriei comunitare.

Reclamantele susțin în continuare că a fost săvârșită o eroare de drept de către Consiliu, prin faptul că acesta s-a întemeiat pe articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul de bază într-o situație care nu se încadrează în sfera de aplicare a acelui articol, deoarece plângerea care a condus la anchetă nu fusese retrasă.

În sfârșit, reclamantele invocă o încălcare a articolului 253 CE, în măsura în care regulamentul atacat este motivat necorespunzător în ceea ce privește nivelul de sprijin din partea producătorilor comunitari și a concluziei privind interesul comunitar.

(¹) JO 2007, L 272, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Wella/OAPI (TAME IT)

(Cauza T-471/07)

(2008/C 51/98)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wella AG (Darmstadt, Germania) (reprezențanți: B. Klingberg, K. Sandberg, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a doua de recurs din 24 octombrie 2007 în cauza R 713/2007-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii de recurs la OAPI.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală internațională „TAME IT” pentru produse din clasa 3 (înregistrarea internațională nr. 879 186) — solicitare de extindere teritorială a protecției la Comunitatea Europeană în conformitate cu Protocolul de la Madrid

Decizia examinatorului: respingere a înregistrării pentru motive absolute, pentru toate produsele

Decizia camerei de recurs: admite în parte recursul și autorizează în parte extinderea teritorială a protecției înregistrării internaționale nr. 879 186 la Comunitatea Europeană

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 40/94 al Consiliului.

Potrivit reclamantei, camera de recurs și-a întemeiat decizia pe o analiză pur teoretică și filologică a mărcii solicitate în ceea ce privește regulile gramaticale, de compoziție și ortografice, precum și structura și sintaxa mărcii solicitate, ignorând complet impresia de ansamblu produsă de marcă asupra consumatorului mediu.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Dow AgroSciences și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-475/07)

(2008/C 51/99)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Regatul Unit), Makhteshim-Agan Holding BV (Rotterdam, Țările de Jos), Makhteshim Agan International Coordination Center (Bruxelles, Belgia), Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Lda (Funchal, Portugalia), Finchimica SpA (Manerbio, Italia), Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Țările de Jos), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapesta, Ungaria), Dow AgroSciences Italia Srl (Milano, Italia), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia), Dow AgroSciences Iberica SA (Madrid, Spania), Dow AgroSciences s.r.o. (Praga, Republica Cehă), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Statele Unite), Dow AgroSciences GmbH (Stade, Germania), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Franța), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Franța), Dow AgroSciences Danmark A/S (Lyngby-Taarbæk, Danemarca), Makhteshim-Agan Poland sp. z o.o. (Varșovia, Polonia), Makhteshim-Agan (UK) Ltd (Londra, Regatul Unit), Makhteshim-Agan France SARL (Sèvres, Franța), Makhteshim Agan Italia Srl (Bergamo, Italia), Alfa Agricultural Supplies SA (Halandri, Grecia) (reprezențanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei să adopte măsurile necesare pentru a se conforma anulării deciziei atacate, în conformitate cu articolul 233 CE, inclusiv, dar nu limitat la aceasta, obligarea Comisiei să restabilească înregistrările naționale relevante privind trifluralinul, retrase în baza deciziei atacate, și să prelungească orice termen relevant, necesar pentru a se conforma hotărârii Tribunalului;
- declararea ilegalității și inaplicabilității față de reclamante a articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 850/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenti și de modificare a Directivei 79/117/CEE;

- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente acestor proceduri, inclusiv dobânzi de 8 %;
- dispunerea oricărei alte măsuri suplimentare necesare.

Motivele și principalele argumente

Directiva 91/414 ⁽¹⁾ a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar prevede că statele membre se asigură că un produs fitosanitar este autorizat numai în condițiile în care substanțele sale active sunt menționate în anexa I și sunt îndeplinite condițiile stabilite în anexa menționată. Reclamantele solicită anularea Deciziei 2007/629/CE ⁽²⁾ Comisiei din 20 septembrie 2007 privind neincluderea trifluralinului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță.

În susținerea cererii lor, reclamantele afirmă că în fundamentarea deciziei Comisia nu s-a întemeiat pe raportul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor (AES) și, prin urmare, a comis un abuz de putere.

În plus, reclamantele susțin că decizia atacată conține erori manifeste de apreciere în sensul că, în cadrul acesteia, Comisia:

- nu a luat în considerare toate dovezile științifice disponibile, astfel cum impune articolul 5 alineatul (1) din Directiva 91/414;
- nu a prelungit termenele relevante deși împrejurările și criteriile de evaluare ale trifluralinului s-au modificat în cursul reexaminării;
- nu a prezentat o justificare științifică privind concluziile sale;
- nu era competentă să evalueze trifluralinul, conform Regulamentului nr. 850/2004 ⁽³⁾ și, în orice caz, a efectuat o evaluare eronată.

În plus, reclamantele susțin că decizia atacată nu este conformă procedurilor normative în vigoare și că AESA și Comisia au încălcat articolul 8 alineatele (7) și (8) din Regulamentul nr. 451/2000 ⁽⁴⁾ prin nerespectarea termenelor de procedură, ceea ce, în opinia reclamantelor, echivalează cu o încălcare a unei norme fundamentale de procedură.

În sfârșit, reclamantele afirmă că decizia atacată este insuficient motivată, încălcându-se articolul 253 CE, și că încalcă principiile proporționalității, securității juridice, neretroactivității, protecției încrederii legitime a reclamantelor și dreptul acestora de a fi ascultate.

⁽¹⁾ Directiva 91/414 a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială 3/vol. 10, p. 30).

⁽²⁾ JO L 255, p. 42.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți și de modificare a Directivei 79/117/CEE (JO L 158, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 12, p. 3).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 451/2000 al Comisiei din 28 februarie 2000 de stabilire a normelor de aplicare a fazelor a doua și a treia din programul de lucru, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului (JO L 55, p. 25, Ediție specială, 3/vol. 32, p. 3).

Acțiune introdusă la 13 decembrie 2007 — Evropaiki Dynamiki/Frontex

(Cauza T-476/07)

(2008/C 51/100)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Korogiannakis, lawyer)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (FRONTEX)

Concluziile reclamantei:

- Anularea deciziei FRONTEX de a respinge oferta reclamantei și de a atribui contractul ofertantului selectat;
- obligarea FRONTEX la plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit de reclamantă ca urmare a procedurii de atribuire în litigiu, în cuantum de 500 000 EUR;
- obligarea Comisiei (DIGIT) la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta acțiune, chiar dacă aceasta este respinsă;
- obligarea FRONTEX la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu această acțiune.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta a prezentat o ofertă ca urmare a cererii de ofertă lansate de pârâtă pentru furnizarea de servicii informatice, de hardware și de licențe software (JO 2007/S 114-139890). Reclamanta contestă decizia pârâtei din 3 octombrie 2007 de respingere a ofertei reclamantei, prin care aceasta este informată în legătură cu atribuirea contractului către un alt ofertant.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta susține că pârâta nu și-a motivat decizia în conformitate cu articolul 253 CE și a utilizat criterii de evaluare care nu au fost menționate expres în cererea de ofertă. Mai mult, reclamanta susține că pârâta a comis erori vădite de apreciere.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2007 — Nynäs Petroleum și Nynas Petróleo/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-482/07)

(2008/C 51/101)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: AB Nynäs Petroleum (Stockholm, Suedia) și Nynas Petróleo, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: D. Beard, barrister, și M. Dean, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea articolului 1 din decizie în măsura în care se referă la Nynas pentru perioada 1991-1996;
- anularea articolului 1 din decizie în măsura în care se referă la Nynas în ceea ce privește coordonarea prețurilor;
- anularea articolului 2 din decizie în măsura în care se aplică societății Nynas SA o amendă de 10 642 500 EUR, iar societății AB Nynäs o amendă de 10 395 000 EUR sau, în subsidiar, reducerea corespunzătoare a acestor amenzi;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta cerere se solicită anularea în parte, în conformitate cu articolul 230 CE, a Deciziei Comisiei C (2007) 4441 final din 3 octombrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (cauza COMP/38.710 — Bitum Spania) prin care Comisia a concluzionat că reclamantele, Nynäs Petroleum și Nynas Petróleo (denumite împreună „Nynas”), împreună cu alte întreprinderi, au participat la o serie de acorduri și practici concertate în industria bitumului de penetrare care au acoperit teritoriul Spaniei și care au constat în acorduri de împărțire a pieței și de coordonare a prețurilor; și/sau reducerea amenzi aplicate reclamantelor, în conformitate cu articolul 229 CE.

Acțiunea se întemeiază pe următoarele motive:

- (i) se susține că Comisia a stabilit în mod greșit durata participării Nynas la prezumtivele acorduri de împărțire a pieței, în special afirmând că Nynas a participat la pretinsa încălcare între 1991 și 1996;
- (ii) se arată în continuare că Comisia a considerat în mod greșit că Nynas a participat la pretinsele încălcări referitoare la prețuri;

- (iii) în final, reclamantele pretind că Comisia a stabilit în mod greșit gradul de implicare a Nynas în anumite aspecte ale încălcărilor, precum și nivelul amenzi aplicate societății Nynas.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2007 — România/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-483/07)

(2008/C 51/102)

*Limba de procedură: româna***Părțile**

Reclamantă: România (reprezentanți: domnul Aurel Ciobanu-Dordea, agent, doamnele Emilia Gane și Dumitra Mereuță, consilieri)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2007) 5240 final a Comisiei din 26 octombrie 2007 privind planul național de alocare de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru anul 2007 notificat de România în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia contestată, Comisia a respins parțial planul național de alocare de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru anul 2007 notificat de România în temeiul Directivei 2003/87/CE⁽¹⁾, reducând numărul total de certificate care urmează să fie alocate pentru schema comunitară cu 9,080765 milioane de tone CO₂ echivalent anual și stabilind că nu se va depăși cantitatea anuală medie totală de 74,836235 milioane de tone a cotelor de emisie care pot fi alocate.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă următoarele:

- Comisia nu a respectat articolul 9 alineatele (1) și (3) și articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, întrucât a stabilit, cu titlu obligatoriu, pe baza unei metode proprii, cantitatea totală a cotelor de emisie care pot fi alocate de România, depășindu-și astfel competențele;
- Comisia a aplicat o metodă lipsită de transparență pentru determinarea cantității totale a cotelor de emisie, încălcând astfel atât articolul 9 alineatul (3), cât și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE;

- în contextul aplicării proprii metode, Comisia a încălcat principiul nediscriminării;
- Comisia nu a respectat articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE și articolul 253 CE, întrucât nu a motivat temeinic Decizia C(2007) 5240 final.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

astfel atât articolul 9 alineatul (3), cât și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE;

- în contextul aplicării proprii metode, Comisia a încălcat principiul nediscriminării;
- Comisia nu a respectat articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE și articolul 253 CE, întrucât nu a motivat temeinic Decizia C(2007) 5253 final.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2007 — România/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-484/07)

(2008/C 51/103)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: România (reprezentați: domnul Aurel Ciobanu-Dordea, agent, doamnele Emilia Gane și Dumitra Mereuță, consilieri)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2007) 5253 final a Comisiei din 26 octombrie 2007 privind planul național de alocare de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioada 2008-2012 notificat de România în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia contestată, Comisia a respins parțial planul național de alocare de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioada 2008-2012 notificat de România în temeiul Directivei 2003/87/CE (¹), reducând numărul total de certificate care urmează să fie alocate pentru schema comunitară cu 19,754248 milioane de tone CO₂ echivalent anual și stabilind că nu se va depăși cantitatea anuală medie totală de 75,944352 milioane de tone a cotelor de emisie care pot fi alocate.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă următoarele:

- Comisia nu a respectat articolul 9 alineatele (1) și (3) și articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, întrucât a stabilit, cu titlu obligatoriu, pe baza unei metode proprii, cantitatea totală a cotelor de emisie care pot fi alocate de România, depășindu-și astfel competențele;
- Comisia a aplicat o metodă lipsită de transparență pentru determinarea cantității totale a cotelor de emisie, încălcând

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Olive Line International/OAPI — Knopf (o-live)

(Cauza T-485/07)

(2008/C 51/104)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Olive Line International, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: P. Koch Moreno, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Reinhard Knopf (Malsch, Germania)

Concluziile reclamantei

- Declararea deciziei adoptate la 26 septembrie 2007 de Camera a doua a OAPI, prin care a fost respins recursul formulat împotriva înregistrării mărcii comunitare nr. 3 216 193, drept neconformă cu Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară;
- obligarea OAPI și, dacă este cazul, a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Reinhard Knopf.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „o-live” pentru produse din clasele 29, 30, 31 și 33 — cerere de înregistrare nr. 3 216 193.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: numele comercial național „Olive lines” pentru activități comerciale de agent comercial.

Decizia diviziei de opoziție: respinge în totalitate opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivale invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului prin faptul că există un risc de confuzie între marca anterioară neînregistrată a cărei incidență nu este numai pe plan local și marca a cărei înregistrare este solicitată.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Ford Motor/OAPI — Alkar Automotive (CA)

(Cauza T-486/07)

(2008/C 51/105)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ford Motor Co. (Dearborn, Statele Unite ale Americii) (reprezentant: R. Ingerl, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alkar Automotive SA (Derio, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 octombrie 2007 (Cauza R 85/2006-4);
- anularea deciziei diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 noiembrie 2005 (opoziția nr. B 684052);
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Alkar Automotive SA

Marca comunitară vizată: Marca figurativă „CA” pentru, *inter alia*, produse din clasele 9, 11 și 12 — cererea nr. 3 186 764

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Mărcile verbală și figurativă „KA” pentru produse și servicii din clasele 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 27, 32 și 37

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivale invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât există un risc de confuzie între mărcile în conflict din cauza similitudinii fonetice și vizuale dintre „KA” și „CA”, a identității produselor și a caracterului distinctiv ridicat al mărcilor anterioare.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2007 — Imperial Chemical Industries/OAPI (FACTORY FINISH)

(Cauza T-487/07)

(2008/C 51/106)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Imperial Chemical Industries (ICI) plc (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs din 24 octombrie 2007 în cauza R 668/2007-4;
- obligarea OAPI la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivale și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „FACTORY FINISH” pentru produse din clasa 2 — cererea de înregistrare nr. 4 538 518.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivale invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât „FACTORY FINISH” nu are caracter descriptiv, ci este o juxtapunere neobișnuită de cuvinte din care rezultă o invenție lexicală, și încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât marca solicitată nu este lipsită de caracter distinctiv.

Acțiune introdusă la 28 decembrie 2007 — GlaxoSmithKline/OAPI — Serono Genetics Institute (FAMOXIN)

(Cauza T-493/07)

(2008/C 51/107)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: GlaxoSmithKline SpA (Vedrona, Italia) (reprezentant: G. Richard, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Serono Genetics Institute SA (Evry, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs din septembrie 2007 pronunțate în cauza R 8/2007-1 și constatarea temeiniciei cererii de declarare a nulității formulate de reclamantă;
- reclamanta solicită Camerei să anuleze toate cheltuielile de judecată stabilite în sarcina sa de către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne, și să îl oblige pe acesta din urmă la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală comunitară „FAMOXIN” pentru produse și servicii din clasa 5 — cererea nr. 2 491 298.

Titularul mărcii comunitare: Serono Genetics Institute SA.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală națională „LANOXIN” pentru produse din clasa 5.

Decizia diviziei de anulare: respinge în întregime cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 40/94.

Acțiune introdusă la 31 decembrie 2007 — IIC-Intersport International Corporation/OAPI — McKenzie Corporation (McKENZIE)

(Cauza T-502/07)

(2008/C 51/108)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Elveția) (reprezentant: P. J. M. Steinhauser, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The McKenzie Corporation Ltd (Newcastle Upon Tyne, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 15 octombrie 2007 pronunțate în cauza R 1425/2006-2 și menținerea deciziei diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 6 septembrie 2006 prin care opoziția formulată de Intersport a fost admisă în ceea ce privește unele dintre produsele vizate.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: McKenzie Corporation Ltd.

Marca comunitară vizată: marca figurativă comunitară „McKENZIE” pentru produse și servicii din clasele 18, 25, 36 și 37.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: IIC-Intersport International Corporation GmbH.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă comunitară anterioară „MCKINLEY” pentru produse și servicii din clasele 18, 20, 22, 25 și 28 și marca verbală comunitară anterioară „MCKINLEY” pentru produse și servicii din clasele 12, 18, 20, 22, 25 și 28.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge opoziția în întregime și permite continuarea procedurii de înregistrare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Estancia Piedra/OAPI — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Cauza T-159/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/109)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 190, 12.8.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Select Appointments/OAPI — Manpower (TELESELECT)

(Cauza T-202/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/111)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Estancia Piedra/OAPI — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Cauza T-160/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/110)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 190, 12.8.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2007 — Barco-Marken-Import Matthiesen/OAPI — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)

(Cauza T-182/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/112)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 170, 21.7.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
14 decembrie 2007 — Steinmetz/Comisia Comunităților
Europene

(Cauza F-131/06) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Funcționari — Soluționare amiabilă —
Executarea unui acord — Refuzul rambursării cheltuielilor din
cadrul unei misiuni — Inadmisibilitate vădită — Lipsa intere-
sului — Repartizarea cheltuielilor de judecată — Cheltuieli de
judecată provocate în mod nejustificat sau șicanatoriu)*

(2008/C 51/113)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Robert Steinmetz (Luxemburg, Luxemburg) (repre-
zentant: J. Choucroun, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall
și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei din 21 februarie 2005 prin care se
refuză executarea în întregime a acordului de soluționare amia-
bilă intervenit între părți în cadrul cauzei T-155/05, introdusă la
Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Dommul Steinmetz suportă propriile cheltuieli de judecată, cu
excepția sumei de 500 de euro.
- 3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de
judecată, precum și cheltuielile efectuate de dommul Steinmetz în
valoare de 500 de euro.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006, p. 86.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
19 decembrie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților
Europene

(Cauza F-20/07) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale —
Asigurare de boală — Suportarea cheltuielilor medicale —
Respingere expresă a cererii)*

(2008/C 51/114)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G.
Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall
și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, anularea mai multor decizii ale Comisiei prin care
i se refuză reclamantului rambursarea în proporție de 100 % a
cheltuielilor medicale și, pe de altă parte, o cerere de acordare a
unor daune-interese.

Dispozitivul

- 1) Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene își declină compe-
tența în cauza F-20/07, Marcuccio/Comisia, astfel încât să se
poată pronunța Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților
Europene.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu
fondul.

⁽¹⁾ JO C 223, 22.9.2007, p. 19.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
14 decembrie 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților
Europene**

(Cauza F-21/07) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubiri —
Prelucrare pretinsă ilicită a datelor medicale — Inadmisibilitate
— Nerespectarea unui termen rezonabil pentru introducerea
unei cereri de despăgubire)*

(2008/C 51/115)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G.
Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall
și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de reparare a prejudiciului pretins a fi suferit de reclaman-
t din cauza unei serii de comportamente ilicite pe care le-ar
fi avut anumiți agenți ai Comisiei la momentul prelucrării
datelor medicale ale reclamantului.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 22.9.2007, p. 20.